

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2014 - 41 pàgines

Sessió extraordinària del dia 23 de gener del 2014

El dia 23 de gener del 2014, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 4/2014, que és el següent:

1- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999.

2- Examen i votació de la Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexuals, adoptat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007.

3- Examen i votació de la Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011.

4- Nomenament, si escau, de dos membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

5- Examen i votació del Projecte de llei de modificació del Codi de la circulació, del 10-06-1999.

6- Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2014, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Ríos Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Xavier Espot Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut i Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.02h)

El Sr. síndic general:

En aplicació de l'article 56 del Reglament del Consell General, els proposaria la modificació de l'ordre del dia establert per aquesta sessió extraordinària, traslladant el punt número 6: Examen i votació del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2014, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici, en el primer lloc de l'ordre del dia.

No hi ha objeccions...

Si no hi ha objeccions passem a aquest primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2014, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 4/2014, del 22 de gener.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el Sr. Xavier Montané Atero nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 17 de desembre del 2013, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2014. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el dia 7, el dia 13

i el dia 20 de gener, ha analitzat el Projecte de Llei i les esmenes que li han estat presentades.

El Projecte de Llei va rebre un total de 70 esmenes, de les quals 6 foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt, 31 foren presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 33 foren presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata. Cal indicar que la Sindicatura, durant la reunió que va mantenir el 12 de desembre per admetre a tràmit les esmenes presentades, va acordar la no admissió a tràmit de l'esmena 33 del Grup Parlamentari Demòcrata. Així doncs, a l'informe elaborat pel ponent només hi consten com a presentades 69 esmenes.

De les esmenes presentades: 16 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 16 esmenes s'han aprovat per majoria; 29 esmenes no s'han aprovat; 7 esmenes han estat retirades; i finalment, 1 esmena ha estat retirada per facilitar una transacció que ha estat aprovada per majoria.

D'altra banda, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat per unanimitat fer les correccions que escaiguin perquè el redactat final de la Llei s'adeqüi, pel que fa als aspectes gràfics i de presentació, a l'Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei, del 18 d'abril del 2002. També s'ha acordat fer una correcció ortogràfica de tot el text.

Així doncs, del resultat de la votació de les esmenes i de l'acord final que acabo d'esmentar se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a aprovació i a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem ara al temps de les intervencions per part dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Bé, en la sessió del passat 12 de desembre vaig deixar, penso jo, clarament assentades, ja, en defensar la nostra esmena a la totalitat, les nostres motivacions per considerar que el pressupost 2014 no era, per nosaltres, el pressupost que li caldria a Andorra.

Vaig dir que calia un altre pressupost.

El pressupost que, en els ingressos, hauria de prioritzar la lluita contra l'economia submergida i els grans fraus.

Un pressupost que, en la despesa, hauria de permetre avançar cap a una societat més justa, més moderna i més preparada per afrontar els reptes de la competitivitat global.

I també vaig dir que no es podien continuar ajornant les mesures de reactivació.

I pararé aquí els recordatoris d'aquella intervenció.

Després que la Comissió de Finances hagi examinat i votat la seixantena d'esmenes presentades a articles i capítols del pressupost no tenim pas cap motiu de modificar els criteris, raonats i fonamentats, -al nostre entendre-, que ens van portar a defensar i votar inicialment l'esmena a la totalitat.

Malgrat que del treball en Comissió n'hagi sortit algun, minso, resultat positiu que ha vingut a moderar o modificar algun disbarat, globalment es continua presentant un pressupost 2014 que no podem compartir.

Per això no el votarem.

No podem votar un pressupost òmnibus que s'ha convertit en una immensa màquina o en un immens calaix de sastre per a reformar i modificar moltes lleis del país amb la finalitat d'accontentar els grups de pressió que van donar suport a DA.

No em refereixo pas exclusivament a l'operació del que he qualificat ja com "contraban legislatiu", consistent en la modificació dissimulada de la taxa de l'IGI en les estacions d'esquí rebaixant-la del 4,5% a l'1%, en un moment en què el Govern necessita augmentar els ingressos i redueixen sense dir-nos on pensa anar el Govern anar a buscar per compensar els ingressos, que abandonen. I en un moment en què les estacions d'esquí tenen una gran aflluència, per la qual cosa no es justifica de cap manera pretendre que l'IGI actual els perjudica comercialment.

No. No em referia a això. Estic parlant de la mala pràctica pressupostària que haurà fet que avui la majoria que dona suport al Govern votarà un pressupost que comporta, pel cap baix, modificacions de dotze textos legislatius. Sí, dotze lleis modificades que, per la via d'aquest contraban legislatiu, no ho hauran estat amb l'adequat debat democràtic. Per aquesta via de subvertir el pressupost es retalla la possibilitat de discutir sobre l'oportunitat de procedir a aquelles modificacions.

Un debat que s'hauria de dur a terme pel procediment reglamentari escaient i no pas amb aquesta aprovació forçada, sota el paraigües del pressupost.

Vegem-ho:

Primera. Modificació de la disposició addicional primera de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues de les transmissions patrimonials immobiliàries, (article 27).

Segona. Modificació de l'article 15 de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança del 14 de maig 2002, (article 28).

Tercera. Modificació de la disposició addicional setena de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre de la seguretat social, (article 30).

Quarta. Modificació del punt 2 de l'article 23 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre del 1996, (disposició addicional tercera).

Cinquena. Addició dels apartats 3, 4, 5 i 6 a l'article 36 de la Llei general de les finances públiques del 19 de desembre del 1996, (disposició addicional quarta).

6 i 7) Derogació de l'apartat 2 de l'article 17 de la Llei 31/2008, del 18 de desembre, de mesures de reactivació econòmica i els articles 12 i 25.4 de la Llei 93/2010 del 16 de desembre, de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social i d'optimització dels recursos de l'Administració, (disposició addicional vuitena).

8) Modificació de l'article 197 de la Llei 17/2008 del 3 d'octubre, (disposició addicional desena) i

9) Modificació de la Llei de contractació pública, del 9 de novembre del 2000, (disposició final primera).

A aquestes nou modificacions legislatives presentades dissimuladament, de contraban, en el Projecte del Govern hi hem d'afegir encara les que s'han introduït amb les esmenes del seu grup parlamentari.

10) Modificació de l'article 118 de la Llei 17/2008 del 3 d'octubre de la seguretat social.

11) Modificació de l'article 58 de la Llei 11/2012 del 21 de juny, de l'impost general indirecte, i

12) Modificació de la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000, (disposició final primera del Projecte).

Finalment, el Govern, amb la disposició addicional onzena, -hauria estat la tretzena operació legislativa de contraban-, pretenia afegir un punt 5 a l'article 54 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig, però després s'ho va repensar. I el grup parlamentari que li dona suport va presentar i aprovar, com si es tractés d'una fotocopiadora, una esmena de supressió d'aquella disposició addicional.

Al capdavall, vet aquí que aquesta majoria ha desvirtuat el concepte mateix del pressupost, que és

una eina legislativa que s'ha de limitar a presentar les despeses i els ingressos de l'Estat per un any concret.

Heu inventat el pressupost Omnibus, no sabem si inspirats en aquells comptes bancaris Omnibus que van comportar el primer gran escàndol financer de l'Andorra liberal.

Amb aquestes males maneres de fer ens heu portat a una situació inadmissible, que desvirtua la missió del pressupost i devalua la funció del Consell General.

Preparant aquesta intervenció vaig tornar a llegir, dilluns, un magnífic treball publicat l'any 2005 pel malaguanyat constitucionalista francès Guy Carcassonne, desaparegut sobtadament l'any passat, sobre la funció legislativa. El seu títol és: Penser la loi.

Carcassonne escrivia, i el cito: "De plus en plus souvent, les lois apparaissent comme des réponses inappropriées à des questions par ailleurs réelles mais qui ne relèvent pas d'elles. Ces textes, alors, ne sont pas pensés, relèvent plus du réflexe que du raisonnement et nuisent, finalement, à l'autorité même de la loi."

És gairebé un retrat del que estem veient en aquest pressupost pel 2014. Només em referiré a tres exemples prou entenedors.

El primer exemple fa referència al lobby dels propietaris i promotors immobiliaris que es queixa de les normes adoptades l'any 2008 i 2010 (amb dos governs ben diferents, liberal el primer i socialdemòcrata el segon, per cert) que protegien els arrendataris de locals comercials?

Doncs cap problema. La Disposició addicional vuitena del pressupost apareix de contraban legislatiu, i suprimeix en un tres i no res les salvaguardes.

Segon exemple: el lobby de les estacions d'esquí no vol que els seus clients hagin de suportar un 4,5% d'IGI?

Cap problema. El grup parlamentari de la majoria fa una esmena per acontentar el senyor que no volia tornar a Ski Andorra fins que el Govern fes el que ell volia!

Mirin, no cal que ens hi posem guants, ja ho he escrit abans de venir aquí, el que s'ha fet en imposar aquesta reducció de l'IGI és per a nosaltres una veritable cacicada.

Richard Blundell, un catedràtic universitari de Londres que ha estat repetidament assenyalat com a possible premi Nobel d'Economia acaba de publicar a Espanya un treball en el qual fa una il·lustrativa referència a l'Impost sobre el valor afegit i els lobbys.

Els he de llegir un paràgraf que probablement farà més suportable als consellers de la majoria aquesta cacicada.

Diu això:

"A pesar de algunos aspectos relacionados con su complejidad y la evasión, que el IVA sea un impuesto que grava sólo el consumo final y que se recaude en cada fase de la cadena de producción de bienes y servicios, son elementos que lo hacen muy atractivo. No obstante, su implementación deja mucho que desear. Existen problemas específicos derivados de la exención de las exportaciones, por ejemplo, pero los problemas clave en la Unión Europea son los relacionados con la aplicación de tipos cero o tipos reducidos o de exenciones sobre una parte importante del consumo. Ello genera complejidad administrativa, distorsiones arbitrarias entre diferentes tipos de consumo y tratamiento no equitativo de consumidores con gustos diferentes. También pueden crear oportunidades para la acción de grupos de presión y para absurdos debates políticos y legales. Esta última idea se ha visto muy bien ilustrada en el presupuesto del año 2012 del Reino Unido que contemplaba un IVA diferente para la comida caliente ofrecida por minoristas hecho que requiere una definición legal de qué se califica como caliente (o de qué se considera como pan), de la misma manera que hemos necesitado en el pasado una distinción legal entre galletas (producto sujeto a IVA) y pasteles (producto no sujeto a IVA). Al mismo tiempo, se ha reducido el tipo del IVA en remontes de esquí del 20% al 5%. Casualmente, cuando se adopta esta medida el secretario de Estado del Ministerio de Finanzas del gobierno tiene situado en su circunscripción electoral el centro de esquí más importante del Reino Unido."

Bé, ja ho veiem, "en todas partes cuecen habas".

Tercer: El Govern constata que el seu programa electoral, el discurs d'investidura del cap de Govern i la reiterada comunicació contra el gran nombre de funcionaris i empleats de l'Administració ha topat, frontalment, amb la crua i dura realitat i que no pot amagar que durant els anys 2012 i 2013 ha estat contractant molt personal eventual?

Cap problema. Es presenta, dissimuladament això sí, una disposició addicional vuitena del Projecte de Llei del pressupost pel 2014 mitjançant la qual es deroga, com qui no vol la cosa, l'article 25.4 de la Llei 93/2010 del 16 de desembre de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social i d'optimització dels recursos de l'Administració.

Una Llei que nosaltres vam proposar i que el Consell General va adoptar que establia el següent: com que no hi figura al text ho hauré de llegir:

“En el termini màxim de quatre anys s’ha de reduir a la meitat la contractació d’agents de l’Administració de caràcter eventual per obra o serveis, definits a l’apartat 3 de l’article 87 de la Llei de la funció pública. En aquest sentit, els ministeris del Govern han de desenvolupar sinèrgies, revisar la respectiva organització interna i les tasques i les funcions del personal.”

Doncs, aquí tampoc cap problema.

El Govern i la seva fotocopiadora majoria, es carreguen tot el que havien predicat i discursat contra els funcionaris i el govern Bartumeu, i es donen mànegua ampla pel 2014 per a fer les contractacions eventuais que els convingui.

S’acosten eleccions Sr. cap de Govern, i es nota que vostè ja està a peu d’urna. Sense dissimular.

Actualment i actuant així ens esteu imposant, imposant, disposicions legislatives que ens semblen incoherents i a més a més, mal embastades. És el mateix, jo diria que és un exemple perfecte, del que el president del Conseil Constitutionnel francès, Jean-Louis Debré, definia el passat dia 6 de gener com les “malfaçons lègislatives”.

Aquest és el seu pressupost. Un pressupost que no podem votar.

La setmana passada la filòsofa i professora universitària Victòria Camps publicava una tribuna a la premsa catalana que ens ajuda a situar el mal pas en què ens heu posat amb la vostra actuació.

Victòria Camps escrivia:

“Un dels elements que entelen el desenvolupament de la democràcia és la premsa per aconseguir els objectius fixats. Si la democràcia és el poder del poble i aquest no és una massa homogènia que pensa com un sol home, els projectes s’han de discutir molt per arribar a consensos, i per intentar persuadir a l’altre que el que un creu és el millor per a tots perquè coincideix amb l’interès general. L’interès general és un concepte imprescindible encara que és impossible de determinar de bell antuvi, ja ho sabem. L’hem d’anar configurant entre tots doncs, quan desapareix, el que s’imposen són els interessos particulars més potents. Fi de citació.

Ho escrivia Victòria Camps i nosaltres ho compartim. Un dia com avui en el qual hem de constatar i lamentar que s’imposen els interessos particulars dels grans propietaris immobiliaris en perjudici de l’interès general de la gran majoria, que són els arrendataris d’aquest país, i com s’imposen els interessos particulars dels senyorets de la neu en

perjudici de l’interès general, dels ingressos públics de l’Impost General Indirecte.

Tot es pot canviar, però no de qualsevol manera. Les decisions ràpides, o s’adopten en afers trivials, o són sempre dubtosament democràtiques. Discutir i debatre amb l’oposició necessita paciència i imaginació, però quan els que tenen la paella pel mànec es neguen a escoltar i només busquen dreceres per adaptar la legalitat als interessos d’uns pocs, passa el que passa avui, aquí.

La responsabilitat que exigiré avui, senyors del Govern, explicar les serioses dificultats que continua patint l’economia andorrana i la seva elevada dependència del que els governs europeus del nostre entorn decideixin, seria també reconèixer que estem davant un escenari perllongat d’estancament en les economies perifèriques de l’àrea monetària de l’euro. Però ja hem vist que tot això és demanar-vos massa.

Per això, per una qüestió d’ètica i de responsabilitat política, no els hi votarem aquest pressupost.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El 12 de desembre de l’any passat, en aquesta Cambra vam debatre la totalitat del Projecte de pressupost 2014.

A la meua intervenció ja vaig anunciar que el Projecte de pressupost de DA era un projecte desangelat, decepcionant, mancat d’idees i, el més greu, que no dibuixa un model de país. Valgui la redundància estem davant d’un projecte sense projecte.

Tal com també vaig comentar, ens trobem davant un Projecte de pressupost que només pensa en l’avui i s’oblida del demà, s’oblida de les properes generacions. Un pressupost que no desplega una Andorra d’esperança, de futur, que permeti dibuixar un país que sortirà de la crisi i serà millor que abans.

El Projecte de pressupost que vostès presenten és un projecte que no té en compte ni el mitjà, ni el llarg termini.

Tornem a perdre l’oportunitat d’assentar les bases d’una nova Andorra estant al costat de les nostres empreses, ajudant l’emprenedoria, fent una aposta ferma per la qualitat, generant llocs de treball... Aquest pressupost és un pressupost de contenció de

la despesa corrent i d'inversions excessives i innecessàries en asfalt, rotondes i carreteres.

Poca cosa més, o poca cosa destaquem en positiu... per això decepciona tant.

Com a exemple de la decepció que genera el Projecte hem de recordar la rebaixa d'1,5 milions d'euros de salaris del personal fix de l'Administració general que lamentablement té la contrapartida en un increment, ni més ni menys, del 15% en salaris de personal de relació especial, que passen dels 2,8 milions d'euros als 3,4 milions d'euros.

Tal com vaig dir el dia 9 de desembre és immoral, inacceptable i incompreensible, i que diu el que sempre hem comentat, la frase de què: *"perjudiquem a molts per beneficiar a uns pocs"*...

Hem de recordar també que el dèficit previst pel 2014 és de 41,88 milions d'euros. És un dèficit gairebé estructural i que DA només pensa fer-hi front agafant els recursos als fons de reserva que té l'STA.

Els socialdemòcrates no estem en contra de què generi dèficit, sempre i quan aquest dèficit es transformi en el futur en majors ingressos via recaptació impositiva de l'Estat, via una millora de la imatge del país, via mesures de reactivació econòmica, via ajudes a les empreses que més ho necessitin.

El dèficit, creiem nosaltres, només es justifica sempre i quan serveixi per diversificar els recursos de l'Estat per distribuir-los al màxim equitativament en els diferents sectors de la nostra economia.

En definitiva el dèficit ha de servir per posar oli als engranatges de la nostra economia que actualment estan clavats per la crisi, però lamentablement aquest no és el model que ens està proposant DA en el Projecte de pressupost que s'ha presentat en aquesta Cambra.

No em vull estendre a recordar alguns dels punts que ja vaig mencionar el dia 9 de desembre per justificar llavors el nostre vot desfavorable al debat a la totalitat.

Sobre els ingressos. Les liquidacions del tercer trimestre han permès disposar d'unes dades que en el seu moment no teníem i el que planteja aquesta liquidació al tercer trimestre, comparant la previsió real... perdó, la previsió, amb la recaptació real és molt preocupant.

Sobre l'impost de societats i les activitats econòmiques la diferència és de 34 milions d'euros de diferència. S'han recaptat 23 milions en lloc dels 57 previstos.

Quant a l'IGI bancari la recaptació durant el mateix període ha passat dels 44 milions d'euros als 11 milions d'euros, una disminució del 74,4%... Repeteixo, disminució del 74,4%. Possiblement la recaptació de l'impost de societats "arreglarà", -entre cometes-, aquests números que, de totes maneres acabaran sent molt inferiors amb el que es recaptava anteriorment amb l'IGI bancari. Mentrestant, el Govern mirant cap una altra banda, en lloc de moure fitxa

Sobre l'eix de la reactivació econòmica vam parlar de la creació de la Secretaria d'Estat per la diversificació econòmica i l'ADI. Presenten resultats decebedors que ens fan plantejar seriosament la seva utilitat i, amb això, em sembla que coincidim amb el grup parlamentari que els hi dóna suport.

També vam parlar dels 16,7 milions d'euros d'Andorra Turisme i els seus objectius d'augment de visitants que podrien considerar de Maternal B ja que per una immensa inversió que giren els objectius al voltant d'un 2% de creixement.

Volem objectius de creixement ambiciosos, que vagin de la mà de l'enorme inversió que fa Andorra Turisme. De totes maneres la nostra preocupació actual és si finalment deixaran al ministre fer la seva font de colors.

No podem acceptar rebaixar les inversions que fan les parapúbliques: l'STA redueix les inversions en un 2,4 i FEDA en un 17%. I mentrestant, recordo, la televisió disposarà d'un pressupost de 3 milions d'euros havent reduït la plantilla en 30 persones i amb un curiós panorama amb el Grup Parlamentari Demòcrata de manar la defenestració del seu director.

I la política d'inversions de reactivació econòmica es mereix un apartat a banda, i m'hi referiré després.

Sobre l'eix del benestar ja vam defensar i ja vam denunciar que els recursos en promoció social, les ajudes directes a les persones que ho estan passant malament, havia disminuït en 2 milions d'euros menys. Vostès proposen passar dels 14,2 milions de l'any passat als 12 milions per l'any que ve... per aquest any, perdó. Davant de l'augment de l'exclusió social vostès disminueixen les transferències a les famílies, que passen dels 5,9 milions als 4,5, una retallada d'1,5 milions d'euros.

Sobre l'eix del dret de les persones. La institució de la Justícia és una institució que ha perdut la major part de la confiança dels ciutadans, no pels professionals que hi treballen sinó per les condicions en les que han de fer la seva feina: manca de recursos humans, manca de recursos materials, manca d'espais de treball dignes... Quan toca fer l'esforç de posar al dia una justícia que és essencial

millorar, vostès redueixen el seu pressupost de 10,8 milions a 7,8, retirant 3 milions d'euros destinats a fer els vials del Prat del Rull que donaran accés a la nova seu de la Justícia i, ens preguntem: aquesta situació no hauria de ser a l'inrevés? No s'hauria d'injectar 3 milions d'euros més a la Justícia respecte a l'any anterior per convertir-la en una institució digna i poder sortir de l'Edat Mitja en la que es troba a nivell de recursos? Sembla que no... que ja els hi està bé. Potser no tenen present que invertir en justícia és invertir en salut democràtica.

Voldríem també destacar el treball de la comissió legislativa molt negativament l'eliminació dels trenta dies de preavis en els lloguers d'habitatges i locals comercials. Una mesura social econòmica que havia tingut un gran efecte sobre les famílies i empresaris i que vostè, sense cap mena de justificació, -potser avui ens donarà la justificació, ja sigui el grup parlamentari o el Govern... A veure si tenim sort! Han eliminat decantant la balança del tema social en aquest punt cap als interessos econòmics purs i durs.

El socialdemòcrates vam presentar al Projecte de pressupost, 31 esmenes. Teníem l'opció de no presentar-ne cap tal com havia passat en una legislatura passada i que alguns dels consellers d'aquesta sala recordaran bé, però aquest no és el nostre tarannà. Vam presentar les esmenes amb la voluntat de millorar el text perquè creiem que les nostres aportacions són essencials per al país i pel bé dels seus ciutadans.

Cal dir que el Grup Parlamentari Demòcrata ha llençat a la brossa totes i cadascuna de les nostres aportacions votant-les en contra, fet que també demostra el seu tarannà, sense opció a transaccionar ni a arribar a acords... És la nova manera de governar que tant es va parlar durant la campanya electoral.

Nosaltres no sabem ni veure la voluntat constructiva ni de consens quan es rebutgen 31 esmenes per "no". Però això ultrapassa la simple idea del bloqueig del nostre grup, la simple picabaralla tacticista per no donar ni aigua a l'oposició.

Amb la seva actitud només han aconseguit que Andorra i les ciutadanes i els ciutadans hagin perdut una oportunitat de gaudir d'un país millor.

Gràcies als vots contraris de DA, gràcies a vostès, l'any 2014 no tindrà:

- Una estació d'autobusos nacional digna per rebre als turistes i usuaris del transport públic internacional amb dignitat.
- Una caserna de bombers d'Andorra la Vella rehabilitada i adequada per incorporar un viver d'empreses, o un centre d'emprenedors, o un espai

de *co-working*, o un centre de formació i reciclatge de professionals i fins i tot l'ADI. La caserna de bombers, al centre d'Andorra la Vella continuarà un any més abandonada i degradada.

- Un Hotel Rosaleda rehabilitat i adequat pel seu ús per part d'algun departament de Govern o com a espai cultural o com a espai compartit amb el Comú d'Encamp. L'Hotel Rosaleda continuarà un any més tancat i abandonat al centre d'Encamp recordant la decadència que està patint el poble gràcies a la deixadesa del Govern i dels representants comunals actuals.

- També s'ha deixat de perdre un refugi guardat al sud del país que permeti fer la ruta circular d'Andorra pels refugis guardats seguint la fórmula que tants èxits ha donat al Parc Nacional d'Aigüestortes i la seva ruta de refugis guardats "Carros de foc".

- També s'ha deixat perdre l'inici de les obres de la nova seu de la justícia i els equipaments informàtics que els professionals reclamaven. El 2014 ens quedarem amb uns excel·lents vials que rodejaran la futura seu de la justícia i no anirem més enllà.

- Tampoc el Projecte pla de reactivació del comerç disposarà de 167.000 euros com disposaven i per aquest any disposarà de 37.000 euros el Pla de reactivació del comerç, que és el que el Govern proposa i que demostra la gran preocupació de DA pel sector del comerç: 37.000€.

A canvi d'això Andorra destinarà 4,5 milions d'euros a asfaltar carreteres; 18,66 milions d'euros en infraestructures viàries (un increment del 85%); 13,92 milions d'euros en construcció de carreteres i 7,07 milions d'euros en conservació de carreteres. Rotondes i asfalt. I hem de fer constar que el pressupost apunta a una nova obra faraònica, la fase I i II del vial de Sant Julià. Només volem portar a reflexió que avui en dia per la fase III i IV del vial de Sant Julià i del Túnel de les Dos Valires ens suposa pagar, només per l'any 2014: 7.700.000 euros (4,4 milions d'euros d'amortització i 3,37 milions d'euros d'interessos). I això es repetirà durant 20 anys.

És evident que amb el model d'inversions no coincidim ni amb el Govern ni amb el Grup Parlamentari de DA. DA aposta per unes inversions grises concentrades en poques empreses. En canvi, el nostre grup promou primerament inversions de rehabilitació que aportin valor afegit i retorn, i en segon lloc, que donin feina al màxim de petites i mitjanes empreses, una fórmula diversificada que doni treball a electricistes, guixaires, lampistes...

A manca d'arguments, sovint se'ns desqualifica titllant-nos d'oposició destructiva. Doncs mirin, totes les iniciatives anteriors les hem proposat,

l'oposició constructiva "destructiva" que vostès diuen. Com hauríem de qualificar al Grup Parlamentari Demòcrata que dona suport al Govern i que no n'aprova cap ni una d'elles i les llença totes a la brossa?

Perquè si Govern presenta un Projecte de pressupost trist, l'actuació del grup parlamentari el remata. Després de passar per les seves mans, conselleres i consellers de DA, el pressupost 2014 tindrà:

- Una opció il·limitada perquè el Govern agafi fons de l'STA per tancar forats, tal com ja va fer al 2013 prenent dels fons de l'STA 40 milions d'euros per maquillar els baixos ingressos que ha tingut l'Estat.

- Una reducció de 300.000 euros del pressupost destinat al pla d'ajuts al sector de l'automòbil demostrant una vegada més que això dels ajuts directes a sectors que pateixen, no va amb vostès.

- També es modifica de manera escandalosa via pressupost la Llei de l'IGI per incorporar el transport per cable a la mateixa categoria que els productes alimentaris. A partir de l'aprovació del pressupost, el transport per cable estarà menys gravat que quan existia l'ISI. Enhorabona!

Vull recordar avui que l'oposició destructiva que vostès diuen, vam proposar-los un acord per arreglar el nyap i la injustícia tan enorme que han fet vostès obrint la caixa, la pandora de la reducció de tipus de l'IGI indiscriminada. Estem d'acord en un tipus especial per a les estacions d'esquí, per això la nostra proposta es basava en crear un tipus del 2,5% i incorporar a més del transport per cable, el transport de passatgers i serveis culturals com entrades al cinema o al teatre, a Naturlàndia o a Caldea. Una proposta inspirada amb la TVA (l'IVA francès) que alguna experiència més que nosaltres sí que tenen. Com no podia ser d'una altra manera, vostès novament van llençar a la bassa una proposta del nostre grup presentada amb ànim purament constructiu.

Acabaré per on he començat. Avui votem un Projecte de pressupost del 2014 fruit de la manca de model dels Demòcrates per Andorra, fruit de la improvisació constant a la que ens té sotmesos aquest Govern, fruit dels desencontres constants entre el Govern i el grup parlamentari, fruit del tacticisme i l'electoralisme. Avui tornem a perdre una nova oportunitat. Una oportunitat per dirigir el país amb dignitat i orgull cap a la sortida de la crisi. En lloc d'això, deixaran i esperaran que la crisi es vagi apaivagant per si sola ja que amb una mica de sort podran presentar dos o tres indicadors positius abans de les eleccions del 2015.

És per tot l'exposat que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no votarà a favor del Projecte de

pressupost 2014. Tot lamentant el bloqueig que hem patit a la Comissió de Finances i Pressupost per part dels consellers del Grup Parlamentari de DA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Bé doncs, moltes gràcies Sr. síndic.

Els hi seré franc, m'he passat gran part de la setmana preparant la rèplica a l'allau de reserves d'esmena que s'havien anunciat i com que finalment no han arribat, no caldrà que les defensi. Sí que he trobat però, en les intervencions que m'han precedit, un reguitzell d'insinuacions i denúncies a vàries esmenes que varen ser rebutjades pel nostre grup i re-centraré doncs la meua intervenció en la defensa de les mateixes i en explicar a tots vostès el per què es van acceptar o es van rebutjar per si no havia quedat prou clar en el si de la Comissió.

Els comentava fa poc més d'un mes que el nostre grup havia presentat una trentena d'esmenes al pressupost 2014. Un Projecte de pressupost del que no tornaré a descriure'n les virtuts i m'adheriré a tot el que expressi el ministre Cinca en la defensa del mateix que en farà d'aquí una estona.

Destacar, això sí, que ara que hem rebut les liquidacions del tercer trimestre 2013, i no devem haver rebut les mateixes o no les devem haver llegit igual, Sr. Rios, semblaria ser que la cosa està força ben encaminada. Efectivament, malgrat que el pressupost 2013 preveia un dèficit pròxim als 50 milions d'euros, tot apunta a què el tancament de l'any portarà sorpreses força agradables. Això ens reconforta en la nostra opinió de què el 2014, amb el pressupost que es sotmet avui a votació, serà l'any de la consolidació de les reformes empreses per Govern i de les mesures votades per aquesta Cambra.

El treball en Comissió ha permès doncs que els altres dos grups parlamentaris votin favorablement un 80% de les esmenes presentades pel nostre grup de les quals passaré a destacar les més rellevants.

Vàrem presentar vàries esmenes tècniques destinades a treure les referències tant a la Residència Solà d'Enclar, dissolta després de l'entrada a tràmit del pressupost, com a incloure referències a lleis votades per aquesta Cambra després de l'entrada a tràmit del mateix.

També han estat votades per unanimitat de la Comissió, les nostres esmenes que obligaran a publicar al BOPA les noves contractacions de personal de relació especial o bé a aprovar un programa de control pressupostari per a totes aquelles entitats que rebin subvencions, préstecs, avals o ajuts a càrrec del pressupost general. Val a dir que això ja s'està fent en l'actualitat, però que fins ara era una potestat i no una obligació. Alguns critiquen la transparència i l'opacitat d'aquests temes però l'únic grup parlamentari que ho ha inclòs al pressupost via esmena és el nostre.

Vàrem recalcar també durant el debat a la totalitat, la transcendència que tenia la congelació de les transferències als comuns. És per això que el nostre grup va presentar una esmena per reforçar que tot l'apartat 2 de l'article 1 del Projecte de llei tingui rang de llei qualificada i no estigui subjecte a interpretacions. És cert que el debat de competències està a l'ordre del dia i que és un tema cabdal per la sostenibilitat de l'Estat andorrà tal i com el coneixem, i per això creiem que els límits constitucionals que s'han fixat tant el Govern com els comuns a l'hora d'afrontar-lo no s'han d'ultrapassar.

El nostre grup també va introduir una esmena per afavorir la competitivitat de les estacions d'esquí amb una reducció en l'IGI en el transport per cable, tal i com vàrem anunciar en el passat debat a la totalitat d'aquest pressupost i tal i com s'hi havia compromès públicament diverses vegades el Govern d'Andorra.

Deixi'm, doncs, que desenvolupi una mica més aquest tema vist que ha suscitat certa controvèrsia. Vostès saben que l'IGI és un impost neutre per excel·lència que acaba pagant sempre el consumidor final. A nivell internacional, i especialment als nostres països veïns, saben també vostès que existeixen tipus reduïts pel transport per cable. Vam creure, doncs, que era oportú i inajornable per aquesta temporada, encara que s'hagi iniciat amb un IGI en el règim general, que es veiés afavorida en una reducció que permeti a les nostres estacions ser més atractives de cara al client final i continuar atraient turisme com a clar motor de l'activitat econòmica d'aquest hivern. Tot i així, tenim pendent una modificació més àmplia de la Llei de l'IGI que sabem que està pràcticament enllestida i que ahir vaig escoltar en la roda de premsa posterior al Consell de Ministres que en breu serà presentada a aquesta Cambra. Aquesta permetrà, doncs, arreglar tot allò que grinyola i que hem pogut anar detectant tant amb les peticions que han anat arribant de diferents sectors com amb les liquidacions que s'han anat fent de l'impost. Aleshores sí que serà el

moment de decidir si és necessari un tipus entremig que englobi les estacions d'esquí, tot contrastant les liquidacions de l'any 2013, que es presenten aquest mes. Vist que hem parlat de les estacions d'esquí, així com de transferències i competències, vull aprofitar aquesta tribuna per agrair públicament al Govern, tant la intermediació com l'impuls definitiu, que ha fet entre el Comú de la Massana i l'Associació de Bancs per permetre que l'emissió de bons culminés amb èxit el passat mes de desembre i evités una situació molt més complicada per la parròquia i les seves estacions.

No vull acabar sense fer referència al debat que s'ha creat via premsa, principalment, i avui en aquesta sala sobre la disposició addicional vuitena i l'esmena que s'hi va presentar. És la disposició referent als preavisos en els lloguers, als eventuals i al tema de les reserves de plaça pel qual hem passat avui de puntetes.

He repassat les intervencions, tant de l'any 2008 com les de l'any 2010, en defensa dels articles que amb la mateixa es deroguen.

Començaré pels preavisos en els locals comercials i faré primer una mica de previ resum. La Llei del 2008 de mesures de reactivació va reduir el termini de preavis fins a un mes en tots els contractes d'arrendament, mesura que era cautelar fins l'any 2009. Repassades les intervencions d'aquella època, és innegable quina era la situació del mercat al 2008: falta de locals, preus de lloguer clarament a l'alça, -tant de locals com d'habitatges-, màxima especulació, etc, etc.

La Llei 93/2010 va confirmar aquesta mesura només per als locals comercials. La situació del mercat no era ben bé la mateixa però sí que la mesura encara no havia donat els fruits desitjats. Val a remarcar que, el 22 de març del 2012, una sentència del Tribunal Superior de Justícia confirmava que el termini reduït arrel de la Llei 2010 només es podia aplicar als locals comercials i no era aplicable als habitatges que tornaven al preavis original previ del 2008, és a dir, tres mesos. No sé si m'explico. 2008, preavis tots un mes, tant locals com habitatges. 2010, locals comercials un mes, habitatges tres mesos. Incongruent veritat? Doncs això, avui doncs és pretén per coherència a la legislació tornar a la situació anterior al 2008 en tots els casos i trobem completament encertada la derogació proposada per Govern, a través de la Llei del pressupost, d'aquesta mesura conjuntural, vist que fins i tot la sentència mencionada del Tribunal Superior posa de manifest la incongruència que els arrendataris de locals comercials tinguin un mes de preavis i els dels habitatges tres mesos. Una incongruència que entra

en clara contradicció amb l'esperit de la Llei de finques urbanes i la seva exposició de motius.

Vist que el mercat ja ha posat a lloc moltes d'aquestes situacions i el que es necessita, doncs, és seguretat jurídica i certa estabilitat per permetre que tots aquests locals buits i habitatges sense ocupar es posin a disposició dels arrendadors i no es quedin tancats com estan. És un retorn a la normalitat en plena congruència amb el que existeix en les legislacions dels països del nostre entorn. Val a dir que aquesta disposició final precedeix i complementa el Projecte de Llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, que es votarà d'aquí a una estona, Projecte de Llei que ja quedarà palès que comporta múltiples mesures destinades a la protecció de l'arrendatari.

D'altra banda, també ho vaig dir en el debat a la totalitat, haurem d'estar atents a com es comporta el mercat per veure, si s'escau, una modificació molt més àmplia de la Llei d'arrendaments de finques urbanes per fer-la més atractiva per als uns i per als altres.

Aquesta disposició també deroga el que vaig intentar explicar en el debat a la totalitat sobre un altre debat que s'ha anat ajornant i que acabarà sent inajornable. El tema dels eventuais de llarga durada, al qual s'ha referit el Sr. Bartumeu. Ja ho vaig dir i ho repeteixo, al 2010, 25 consellers, -i no érem tots neoliberals, Sr. Bartumeu, que 14 eren seus-, van aprovar un article que demanava la clara reducció dels eventuais en 4 anys i que, com vostè ha citat, demanava als ministeris que revisessin les seves organitzacions internes, especialment les tasques i funcions del seu personal, detectin i desenvolupin sinèrgies al respecte. Cert és que l'augment de les necessitats dels darrers anys, la disminució d'eventuals ha estat infactible, però sí que hauria de quedar clara la voluntat de resoldre la problemàtica dels eventuais de llarga durada, parlar-ne més profundament, com cada any hem anat reiterant en el debat pressupostari, perquè això també implica problemes i tensions en el tema del que parlarem tot seguit, que és el de les reserves de plaça.

Així doncs, en quant a les reserves de plaça ja els hi vam dir en Comissió, a nosaltres ens agradaria parlar d'aquest tema en una reforma molt més àmplia de la Llei de la funció pública i obrir d'altres temes que avui en dia també semblen contradictoris. Per citar-ne només un, que abandera sovint el Sr. Barcia, el tema dels consellers de Comú que alhora treballen a l'Administració general. Si vostès volen encara aquesta reforma des del diàleg, des de la serenitat parlamentària, des del consens i sobretot des de la tranquil·litat, parlem-ne. El que no farem és entrar

en la confrontació, atacs personals o política de difamació en la que sembla que alguns hagin tornat.

En quant a la ja famosa assignació pressupostària d'un milió d'euros. Dir-hi que ple suport als projectes que inicia Govern que permetin un clar impuls de l'activitat econòmica i turística. Segurament, si Govern hagués seguit certes pràctiques obscurantistes i hagués posat aquest milió d'euros dins del pressupost d'Andorra Turisme ningú hagués dit res. El Govern però va optar per posar-lo al pressupost d'inversió pecant, això sí, de falta de definició. Per aquesta falta de definició en la partida d'inversions ens vam abstenir d'entrada en el si de la Comissió però en cap cas perquè el projecte de Govern no convingués al grup o bé per desacord amb el ministre corresponent tal i com es vol fer creure des de l'oposició.

Ha quedat suficientment demostrat les darreres setmanes que la partida en qüestió, lluny de ser un calaix de sastre, -com s'ha volgut fer entendre-, tenia diversos projectes pendents de decisió al darrera i finalment s'ha optat per un d'ells, que quan es concreti tindrà ple suport des d'aquestes files, si es tira endavant amb un crèdit extraordinari.

Ja va ser prou esperpèntic en Comissió veure com uns i els altres es votaven en contra esmenes que anaven en el mateix sentit. Entenc, doncs, que li pogués generar, parlant col·loquialment, un cert atac de banyes Sr. Rios, que votéssim finalment l'esmena del Grup Mixt i no la seva. Amb una mica de col·laboració i de cordialitat parlamentària entre els grups de l'oposició hagués pogut ser retirada o bé transaccionada.

En quant a la resta d'esmenes del partit socialista que pretenien desfer i desnaturalitzar la política d'inversions de Govern, doncs bé, ja els hi vam explicar en Comissió, qui decideix, fixa, desenvolupa i prioritza la política d'inversions és el Govern amb ple suport del nostre grup parlamentari, tant en el marc del Pla general d'infraestructures aprovat per aquesta Cambra fa poc més d'una dècada, com segons les necessitats bàsiques a les que s'ha de fer front tant en política educativa com sanitària, com social. Només faltaria, doncs, que ara es fixessin les inversions des del grup de la minoria només per política purament electoralista i demagoga. Per això les vam rebutjar en bloc.

Com vaig de temps Sr. síndic?

El síndic general:

Té tres minuts.

El Sr. Daniel Armengol:

Bé, així puc començar a replicar.

Sr. Bartumeu, en el debat a la totalitat ja ens citava a Keynes. Una tribuna de la premsa local d'ahir ens citava a Dany Lang, defensor també de les teories keynesianes amb *l'interventionisme de l'Etat est nécessaire*. Ens diu que fa falta més despesa pública, també ens diu però que la situació de l'endeutament és insostenible i que és una hipoteca per a les futures generacions però tampoc es poden reduir dèficits, estem en èpoques de recessió, el Sr. Rios s'hi apunta.

Què proposen doncs? Més despesa, més dèficits però menys endeutament? I com es fa tot això? Pujant impostos? Si és així digui-ho clarament.

A nosaltres no ens hi trobaran per aquesta via. Com deia Margaret Thatcher "El diner públic no existeix, només existeix el diner del contribuent". I el que preocupa avui al contribuent és en què es gasten els diners públics i l'ús que se'n fa.

Nosaltres ja l'hi transmetrem una proposta, via proposició de llei, el moment vingut sobre sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària que espero que els hi convingui.

També replicar-li en el tema de l'IGI i del contraban legislatiu, i reprement les seves paraules: "esmena soterrània", "afavorir als privats", "grups de corrupció", "casscada", "Srs. de la neu". Doncs no, cap d'aquests se'n veuen afavorits. Com ja l'hi he dit, són els clients finals de les estacions tant públiques, -la majoria d'elles Sr Bartumeu-, públiques com les privades que gràcies a la nostra esmena podran gaudir de preus molt més competitius dels que han gaudit fins avui. Millor preu, més turisme, més visitants, més volum, per tant, més competitius. Aquesta és la nostra aposta. I vostè que rep i revisa els informes del Tribunal de Comptes i veu el que passa en les estacions públiques de les Valls del Nord n'hauria d'ésser igual de conscient del que en som nosaltres.

En quant a vostè Sr Rios, penso que ja han quedat àmpliament defensades en la meua intervenció les seves no-propostes. I si vostès volen aprofundir en el debat més endavant, encantats. Recordar-li que el que no tenia justificació, només són les seves esmenes, que no en va justificar cap ni una d'elles per escrit, dins de la cordialitat parlamentària que el caracteritza.

Com ja els hi vaig dir fa prop d'un mes senyors, menys ideologia, menys demagògia, menys partidisme, més pragmatisme, i més realisme com aquest pressupost.

Agrairé doncs per acabar, com cada any el bon ambient en comissió perquè realment així ha estat,

però el fet que alguns membres de la mateixa prefereixin expressar-se via el seu partit, amb constants intervencions del seu secretari general, o bé via premsa interposada per no haver de defensar on pertoca certes esmenes, farà que aquest any agrairé més aviat la feina realitzada tant pels administratius com pels secretaris, tant del Consell com del Govern, i especialment al secretari adscrit a la nostra Comissió de Finances, l'Erik Garasa. Un cop acabada la feina en comissió legislativa, tots plegats han treballat de valent per incorporar les esmenes aprovades al mateix i han permès que avui el puguem votar en aquesta Cambra.

Gràcies també a vostè Sr. síndic per donar-me la paraula.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers, després de l'intens, llarg i en alguns apartats detallat debat a la totalitat sobre el Projecte del pressupost de l'any 2014 que vam tenir el passat mes de desembre, crec que les posicions en relació al pressupost de l'any 2014 ja van quedar suficientment fixades. El pressupost després de la discussió en comissió no ha patit cap variació que el faci canviar substancialment, per això avui faré una intervenció molt més breu, que podem dividir en dues parts.

Una primera per recordar els eixos principals del pressupost que avui s'aprovarà, i com deia que ja va quedar àmpliament desgranat en el debat de la totalitat.

Una segona, d'un abast més general per recordar i defensar el fonament sobre el qual s'han elaborat els tres pressupostos presentats per aquest Govern fins ara. En definitiva una reflexió sobre la política pressupostària que impulsa el Govern amb el suport del Grup Parlamentari Demòcrata i que al mateix temps pot ser una reflexió important per entendre tota l'acció política del Govern.

En aquest primer apartat, centrant-me doncs estrictament en el pressupost del 2014, voldria fer referència a cinc punts.

El primer, les dotacions pressupostàries que donen suport a la política d'educació, social i d'inversions. Totes elles en clara línia de continuïtat en relació als dos exercicis anteriors. És a dir mantenir les

dotacions en educació, increment global de la despesa social i increment de les inversions.

Pel que fa al primer cas, les dotacions en educació, ja amb una perspectiva dels tres exercicis i en un context de profunda crisi, Andorra pot dir ben alt i a diferència de la majoria o de la major part dels països que ens envolten que no ha rebaixat les seves dotacions pressupostàries a educació. Ha garantit així el seu bon funcionament, atenent la creixent demanda en l'ensenyament superior i donant continuïtat al procés d'evolució i reforma del sistema educatiu andorrà. Pel que fa a les altres dues qüestions, política social i política d'inversions també s'ha mantingut una línia de creixement entre els tres exercicis. I així pel que fa a les polítiques socials, avui presentem un pressupost, avui s'aprovarà un pressupost amb una dotació en política social major que la del 2013, de la mateixa manera que al 2013 es va aprovar una dotació major que la del 2012.

I el mateix podem dir pel que fa a les inversions. Després d'un creixement en el pressupost del 2013 en relació al 2012 del 30,42%, aquest any tornem a tenir un creixement més modest, al tomb del 9% però a la fi i al cap un nou creixement.

Tres apunts doncs, que permeten visualitzar que el Govern en aquest pressupost continua divergint del que està passant en la major part dels països occidentals on la duresa de la crisi ha desencadenat en duríssims ajustos en tots aquests àmbits.

El segon punt que voldria destacar és el que, pel que fa al pressupost de, a un pressupost de contenció pressupostària i d'ajust, pel que fa als capítol 1, 2 i 4. És a dir el pressupost de despeses de personal i despesa corrent ja sigui de la pròpia Administració central o ja sigui pel que fa al que reben via transferència corrent altres organismes i institucions. En tots dos casos es manté la línia d'ajust que ja es va mantenir a l'any 2012 i 2013. I per primera vegada, per primera vegada, es rebaixa el pressupost del capítol 1 i al mateix temps, via polítiques d'eficiència i rigor pressupostari pel que fa al capítol 2 i 4, es poden mantenir les mateixes prestacions de serveis que s'han vingut donant fins ara, a encabir-hi de noves i fent-ho gastant menys.

Un tercer punt que voldria ressaltar en el Projecte de pressupost és que manté i reforça les polítiques destinades a potenciar els sectors claus de l'economia andorrana. Aquells que van impulsar el creixement dels anys 60, 70 i 80, i els que van consolidar l'estat del benestar les següents dècades. I això des del convenciment que aquests sectors el que els hi cal és incrementar el nombre de visitants i en la mesura que es recuperi l'economia, incrementar la despesa mitja d'aquests visitants. Curt i ras, ens calen més

turistes i que gastin més. Per això el pressupost i les polítiques de Govern continuen essencialment adreçades a recuperar l'atractiu turístic d'Andorra, a donar-se a conèixer com a destí turístic en molts països on Andorra és una autèntica desconeguda. A potenciar l'atractiu comercial d'Andorra, a incrementar el nombre de visitants que pernocten al país, a diversificar l'oferta turística per renovar la percepció d'Andorra d'un turista que reclama constantment novetats. Unes novetats, no ho oblidem, que els altres destins sí que els hi ofereixen. I en aquest punt em permetran que agraeixi les paraules del Sr. Armengol pel que fa a l'esmena que ha prosperat, de rebaixar en un milió d'euros la partida que estava destinada a dotar d'un nou atractiu turístic en aquesta línia de fer Andorra més atractiva, de fer Andorra doncs, un centre turístic que vagi més enllà de les habituals ofertes. Agraiem en tot cas les paraules del Grup Parlamentari Demòcrata en el sentit d'entendre la voluntat i la vocació d'aquesta partida i de ja fer públic que un cop estigui concretat aquest projecte, i sigui presentat a través d'un crèdit extraordinari en aquesta Cambra, tindrà el seu suport.

Un quart punt que voldria destacar d'aquest pressupost, és que ja recull la curta experiència en la gestió del nou marc fiscal i reflexa de forma molt més exacta els ingressos esperats, i especialment la seva distribució en funció del seu origen. Uns ingressos que posen de relleu que si volem continuar sent un país competitiu no podem relaxar la gestió de la despesa perquè els ingressos tenen un recorregut d'increment limitat.

I finalment, un cinquè punt, al que em vull referir és al dèficit pressupostari. Presentem un pressupost que manté per tercer any consecutiu la tendència a la baixa de la previsió de dèficit. Així el pressupost per a l'any 2014, un cop introduïdes les esmenes aprovades en comissió, preveu un dèficit de 40,2 milions d'euros, un 11,32% menys que el previst per a l'exercici 2013. I un dèficit que se situa amb una xifra de l'1,5 del producte interior brut.

Un dèficit que reflexa els esforços de contenció, d'ajust i de gestió que s'ha fet. El dèficit provinent directament de la gestió que es preveu és de 10,9 milions d'euros. És a dir, només representa el 27,2% del dèficit de caixa. La resta són despeses financeres i amortització d'operacions de finançament a llarg termini. per tant, anem avançant progressivament cap al desitjat equilibri pressupostari en la gestió.

I aquí, també, permeti'm que faci una referència al que ha dit el Sr. Armengol, efectivament, i sense poder entrar encara en detalls a l'espera del tancament a 31 de gener pel que fa als ingressos provinents del desembre del 2013, ja els avanci que

el Govern preveu presentar una liquidació pel que fa al pressupost del 2013 molt més favorable que la que es va preveure al pressupost, i en tot cas, la millor liquidació en els darrers 10 anys de liquidacions del Govern d'Andorra. Una liquidació, que per tant, ens anirà acostant, com deia, a l'equilibri pressupostari especialment pel que fa a la gestió.

Feta aquesta referència al dèficit, això em dona peu a abordar la segona part de la meua intervenció.

Quan es vol qüestionar la política pressupostària del Govern, bàsicament es diuen tres coses. El pressupost reflexa una política neoliberal de retallades indiscriminades als més desfavorits, el pressupost contreu la despesa en contra del que caldria en un moment de recessió on la despesa pública hauria de ser l'impulsor de la reactivació econòmica, i el Govern està obsessionat amb el deute públic i ens vol fer avançar cap a l'equilibri pressupostari sí o sí.

En definitiva, estereotips poc aprofundits que en alguns casos no responen a la realitat de la política pressupostària del Govern, com queda demostrat en les xifres del pressupost. O en altres són afirmacions sustentades en reconeguts i respectats economistes que en cap cas, quan les van desenvolupar pensaven en una realitat econòmica tan diferenciada com la d'Andorra.

A l'hora de fixar la política pressupostària aquest Govern, per aquests 4 anys, ha tingut en compte diversos factors, entre els quals m'agradaria destacar-ne 7. Parlem d'una economia molt petita i extremadament depenen de dos països que estaven i estan en recessió econòmica. En segon lloc, i lligat a l'anterior, una economia molt poc diversificada, concentrada en els serveis turístics i comercials a clients provinents d'aquests dos països en recessió. Impossibilitat d'impulsar l'exportació de serveis per falta d'un marc fiscal idoni. Pràcticament nul·la l'activitat industrial i exportadora. Un deute acumulat molt important vista l'estructura pressupostària i que si seguia creixent al ritme que ho estava fent, posava en dubte la capacitat de retorn de l'Estat, i per tant, la capacitat de seguir oferint bons serveis públics. Una estructura d'ingressos poc diversificada. I una realitat social i empresarial, i aquest punt és molt important, que reflexa el rigor de la crisi.

Aquests elements han sigut els que han permès fixar la política pressupostària del Govern. Aquesta realitat ha condicionat i ha fixat, doncs, aquesta política. La primera decisió era divergir dels dogmes teòrics o de les pràctiques que han basat la política pressupostària de la majoria dels països occidentals

davant de la crisi. Una política pròpia, doncs, per una realitat pròpia.

Ajustos pressupostaris sí, però indiscriminats no. La crisi ens ha posat davant una realitat social novadora, on ciutadans andorrans i residents de molts anys, s'han vist confrontats a situacions de precarietat econòmica i laboral. Per això calien i s'han fet polítiques expansives en matèria social i laboral.

La realitat demogràfica del nostre país ha fet que malgrat aquests darrers anys s'ha perdut població, no han baixat el nombre d'escolars, i la crisi ha incrementat la demanda de formació superior al país i formació contínua per a persones ja integrades al mercat laboral. No es podien, per tant, disminuir les dotacions destinades a educació, i no s'ha fet.

Diversificar l'economia és una vella aspiració, però vol un marc legislatiu apropiat, i un cop es té vol temps. Per això, paral·lelament al desplegament del marc fiscal i a l'impuls legislatiu per afavorir l'obertura econòmica, i sabedors que els resultats arribarien a mig i llarg termini, calien iniciatives legislatives d'una banda, i polítiques pressupostàries expansives adreçades a reforçar els sectors econòmics tradicionals.

Ja m'he referit a l'element principal, recuperar visitants i guanyar pernотacions i pujar la despesa mitja. En això calia i cal invertir ara. Perquè això és el que tindrà efectes immediats. Ja sigui, Sr. Rios, perquè atura el perdre visitants, que és el que ens passaria si no es fes res, o perquè permet el canvi de tendència gràcies a aquestes inversions. Sempre, i el Govern és el primer, desitjaríem que aquest canvi de tendència es fes més ràpid i els creixements fossin més significatius. Però no oblidem que venim de pèrdua de visitants i de turistes, i de pernотacions, i que ens baixa la despesa mitja. Per tant, cal invertir per revertir aquesta situació.

Quan tens una economia petita, alhora molt dependent d'altres països amb recessió, un deute públic important i un alt nivell d'endeutament familiar i empresarial, ni pots pretendre que amb les teves accions reactivaràs l'economia dels països dels quals depens, ni pots caure en l'artifici d'activar l'economia només a base de despesa pública. El que sí pots fer i és el que s'està fent, és prendre mesures perquè aquells sectors que ja estan consolidats, aquells que avui en dia estan tirant de l'economia, no caiguin en un deteriorament més gran. Pots prendre mesures per facilitar la vida en aquests sectors que ja estan consolidats, i en aquest sentit també s'ha actuat, ja sigui des de l'acció política ja sigui des de la política pressupostària; programes per a la rehabilitació d'immobles i foment de l'eficiència

energètica, abaratiment del cost de la seguretat social per al petit empresari autònom, simplificació de procediments d'obertura de comerç, règim simplificat de comptabilitat, simplificació dels tràmits per constituir societats, accions per millorar l'oferta comercial, tema dels horaris comercials, campanyes destinades específicament al comerç, potenciació de serveis d'atenció al petit empresari a través del SAPE, que una dada que potser no havíem donat fins ara, que amb dos anys ha atès 4.800 peticions.

En definitiva aquestes i moltes altres polítiques a reforçar, allò que ja tenim a l'espera que les coses, efectivament millorin.

El que seria imperdonable és no aprofitar aquest període per preparar el país per quan l'economia del nostre entorn es comenci a accelerar. Quan aquest moment arribi hem de tenir el desplegament legislatiu que permeti a les nostres empreses prestar serveis i vendre fora d'Andorra. Hem d'estar preparats per ser atractius perquè les empreses que davant de la recuperació vulguin expandir-se o iniciar nous projectes pensin que Andorra és un bon destí per fer-ho. Ens hem d'haver donat a conèixer en els mercats on no ens consideren, perquè pràcticament no existim. I només estarem en aquesta situació, només estarem en disposició de fer això si enllestim totes les reformes que el Govern, amb el suport del seu grup parlamentari ha impulsat durant aquests dos anys i mig i continuarem impulsant amb el que resta de legislatura.

I tot això no es fa endeutant més el país, es fa fomentant un model econòmic més diversificat i menys dependent. Andorra ja ha crescut a base d'endeutar-se. Si vostès analitzen el creixement del PIB d'abans de la crisi, veuran que estan directament relacionats tots aquests creixements, de tots els anys anteriors a la crisi, estan directament relacionats o correlacionats amb el creixement del deute públic. I aquells creixements no ens van preparar per atenuar l'impacte de la crisi. Per contra, l'endeutament ens ha deixat en una situació de debilitat, amb poca maniobrabilitat financera i pressupostària i ha ampliat els interrogants sobre l'economia andorrana. No és responsable pensar que ja pagarà qui vingui, i si ho fas, el que t'acabarà passant és que algun dia ningú et voldrà finançar.

No és una obsessió l'equilibri pressupostari, i no ho ha sigut en cap dels tres pressupostos, però ha de ser un objectiu irrenunciable, igual que ho ha de ser, poc a poc, anar amortitzant el deute. Des de la racionalitat, no des de les xifres, Sr. Bartumeu, que ahir ens deia en un article que va vostè publicar. No aspiro a poder amortitzar 176 milions l'any 2014, 312 l'any 2016, i 260 l'any 2017. Òbviament que no! El que està previst és que, això sí, per primera vegada a

banda de l'operació de finançament del forn incinerador, per primera vegada, aquest any 2013 s'haurà començat a amortitzar endeutament d'obra pública finançada a través de deute públic, i el 2014 es continuarà també amortitzant en aquest sentit, amb un total...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

... de 6 milions d'euros.

Menys deute ens farà més fors, més competitiu, menys dependents, i sobretot assegurarà que continuarem tenint uns serveis i prestacions públiques de primer nivell. El convenciment que això és així no ens ha fet perdre en qualsevol cas el nord, ni ens ha fet renunciar a tot el que els hi he explicat fins ara.

Al contrari, anem avançant cap a l'equilibri i prenent mesures per evitar endeutar-nos més, tot i haver consolidat el pressupost de despesa al voltant dels 400 milions d'euros. Més del que teníem fa molt pocs anys. Ho hem fet gastant millor i iniciant un procés d'increment i diversificació dels ingressos. Era necessari i just fer-ho, però no pot ser un recurs recurrent. Un país petit ha de contrarestar les debilitats pròpies de la seva dimensió preservant factors diferencials. I el fiscal n'ha de ser un. Sempre dins d'uns paràmetres raonables i uns paràmetres justos, però ha de ser un factor diferencial.

Aquests que he desgranat són els eixos que han inspirat aquest pressupost i els que hem fet fins ara, i són també, no en tinguin cap dubte els que inspiraran el pressupost del 2015.

Permeti'm acabar Sr. síndic, agraint en qualsevol cas, i jo evidentment no em pertoca entrar ni en l'ambient ni en el to del debat en la comissió, però sí que em toca agrair a tots els grups parlamentaris el fet que hagin accelerat la discussió de les esmenes. Aquest fet ha permès també accelerar la discussió i el debat que avui estem tenint i per tant, també permetrà tindre en molt breu el pressupost. M'hauria agradat, -no ha estat possible-, en qualsevol cas m'hauria agradat tindre'l dins de l'exercici passat, com es va aconseguir fer el 2012 i el 2013, però en tot cas, em sembla que poder tenir el pressupost durant el mes de gener del 2014 és una bona notícia pel conjunt dels ciutadans, i especialment per tot el sector empresarial que acaba dependent en gran mesura d'aquest pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en un segon torn d'intervencions per part dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies.

Bé, per l'ordre que he pres les anotacions.

En primer lloc, el portaveu del Grup Parlamentari Demòcrata, començo dient-li que ha comès un lapsus jo diria preocupant. Jo en cap moment ningú m'ha sentit dir, -menys ell-, que hagi parlat de grups de corrupció. Per això li parlo d'un lapsus, jo he parlat de grups de pressió, no té res a veure. I aquesta paraula no forma part ni del meu vocabulari habitual ni l'he pronunciat.

En segon lloc: reducció d'eventuals. Ens diu que ha estat infactible. Jo diria que això és un neologisme però em sembla que ja l'he entès. Suposo que el que vol dir és que ha estat impossible. Això ja em vam parlar en el debat de totalitat. El ministre ja ho va reconèixer i per tant, tampoc faré un debat sobre això.

Tercer punt: competitivitats de les estacions d'esquí. Miri ja en vam parlar en comissió d'això. Clar que vulguem treballar per la competitivitat de les estacions d'esquí, més enllà de què alguns ens llegim els informes del Tribunal de Comptes i altres segur que no! Però més enllà del que diguin els informes del Tribunal de Comptes, clar dir que hem de rebaixar l'IGI a les estacions d'esquí, pràcticament una setmana després de què estaven plenes de gom a gom, i van haver de tancar les guixetes, sortosament, i ens n'hem de felicitar, i me n'he felicitat públicament. Vol dir que de pèrdua de competitivitat no en tenen pas si tenen la sort d'omplir de gom a gom. Això és un problema que crec que l'hem de situar en altres àmbits. Perquè clar, la pregunta immediata és la següent: si ho fem per la competitivitat i els hi rebaixem o els hi fem aquest obsequi de 3,5 punts. Algú es pensa que rebaixaran el forfet per ser més competitius? És a dir se'n beneficiarà el consumidor final, no? Això se n'anirà a la caixa de les empreses siguin públiques o privades, m'és igual, això és una evidència clamorosa que no veig com ens la podran rebatre.

Quarta qüestió: la llei del 2008 i la llei del 2010. Al mes, bé miri l'article 17.2 que ara vostès derogaran de la llei del 2008, de què parlava? Deia clarament: "en tots els casos un mes, en tots els casos un mes". Això donava peu a interpretacions i discussions. Jo

no vinc aquí a parlar de la meua activitat professional i per tant, no vull fer cap debat d'advocats, però bé, al final ho ha hagut de resoldre un tribunal, senyal que es podia interpretar que era un mes també pels habitatges, quan vostè diu que no. Ho ha hagut de dir el tribunal, serà que algú es pensava, i jo era un dels que m'ho pensava que això era permanent i era per a tots els arrendaments. Ara ja està resolt, es podria resoldre mantenint o aclarint de què ha de ser un mes o es podria resoldre, com ho fan vostès, obrint l'aixeta una altra vegada i dient no, no, no, ha de ser, ha d'haver-hi una indemnització superior. És una opció política a partir d'aquí, ja no és un debat jurídic això.

Fa falta més inversió. Sí, evidentment que fa falta més inversió. Apujant impostos, jo no ho he dit, però tampoc rebaixant-los com fan vostès. Escolti, és que clar si resulta que necessitem ingressos i tenim dèficit, i alguns pensem o potser tots, que fa falta més inversió, no cal que facin por a la gent apujant impostos però tampoc cal que els rebaxin, que ja els tenim prou baixos. La cita que jo he fet de l'IVA a la Gran Bretanya, el van rebaxar però al 5%.

Bé el Ministre de Finances ha volgut parlar de la partida d'un milió d'euros. Miri, d'això ja em van parlar en el debat anterior, vull dir en el debat de l'esmena a la totalitat. Jo vaig dir que em semblava que s'havia fet malament, bé bona prova d'això és que ara hem tornat a la "case départ" i que el dia que es presenti un crèdit extraordinari, potser si ens sembla bé, fins i tot els hi votariem, està en el Diari de sessions, ho torno a dir. Si és això de la font, la llum i l'aigua, potser ens ho haurem de pensar, però bé com que no tenim el projecte concret, quan el tinguem ja ens ho mirarem. Per tant, no m'hi voldria allargar en aquesta qüestió.

La reducció del dèficit. Miri tant de bo. No el criticarem perquè redueixi el dèficit, ara no vull tornar a començar també com en el debat de totalitat. Si hem de comparar pressupost contra pressupost o hem de comparar pressupost amb execució. I m'explico. Si els resultats són bons a finals d'any, els aplaudirem, però no hauríem d'aconseguir la reducció del dèficit pressupostat per la via de reduir el nivell d'execució de les partides pressupostàries. I algunes vegades vostè i jo sabem que es fa així. Aleshores no es correspon exactament amb el que estem intentant argumentar. Per això aquest és un debat que l'haurem de fer quan tinguem les liquidacions.

Impossibilitat d'exportar béns i serveis. Necessitat de desplegament d'un marc fiscal. Estem d'acord. Nosaltres no som els que endarrerim el desplegament del marc fiscal ni els que endarrerim el debat sobre l'impost sobre la renda, per tant, som-hi, quan abans

ho haguem enllestit abans les nostres empreses i els nostres professionals podran exportar béns i serveis i la situació s'aclarirà.

Quart apartat: revertir la baixada de visitants. Miri és que ja porten dos anys i dissortadament tant l'estadística com els calaixos, els calaixos privats i els calaixos públics no reflecteixen que en dos anys s'hagi invertit o s'hagi pogut revertir. Fins i tot l'última roda de premsa del Ministre de Turisme de fa pocs dies havia de reconèixer que continua la davallada de visitants per molt que ho vulgui compensar, i millor que sigui així, amb una petita nova aportació per les persones que fan estada a les nostres instal·lacions hoteleres.

Cinquè apartat: el meu article. Bé, veig que tenen bones lectures, doncs em sembla bé que es llegeixin els meus articles i que a més a més, siguin tema de comentari parlamentari. Però és que les xifres a les que el ministre fa al·lusió, -clar ara li explicaré un secret de redactor-, les vaig tornar a agafar de la meva intervenció del debat de l'esmena a la totalitat. I aquell dia no recordo pas que me les rebatés les xifres aquestes. En tot cas, nosaltres estem a favor de diversificar les fonts de finançament de l'endeutament. Si se'n surt millor que no ho vam començar a fer nosaltres, doncs no tingui cap dubte que també l'aplaudirem.

I acabo, el calendari, ens ha agrait i no calia, però perquè és la nostra responsabilitat de què ho hem fet tots plegats, tots els grups parlamentaris, però especialment els de l'oposició, i tirar-ho endavant. Ha fet referència als dos anys anteriors. Miri jo li he de dir, ja s'ho pot imaginar el que li he de dir, és que vostè ens va portar el pressupost més tard que les altres vegades, per tant, miri, tot i que ens el va portar més tard nosaltres hem treballat igual.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. David Rios teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per ordre d'intervencions intentaré contestar a les escomeses del representant del Grup Parlamentari Demòcrata.

Bé, en principi lamentem que vostè o el seu grup tingui una visió del que seria l'oposició. Lamentem de què qualsevol acció que puguem emprendre sempre s'acabi qualificant de demagoga si no compartim la seva opinió, s'acabi considerant com a

partidista i fins i tot electoralista. Lamentem que les propostes que es fan des de l'oposició sempre acabin qualificades amb aquests termes, no n'hi ha gaire més però sempre acabem sentint aquestes paraules. De fet, estem certament cansats de sentir aquestes paraules una darrera l'altra però, bé, és el que toca vista la visió que tenen vostès de la feina que estem fent en aquesta Cambra.

És curiós que ens critiquin doncs, certes coses quan vostè mateix admet que el 80% de les seves esmenes, el 80% de les seves esmenes van ser aprovades per unanimitat. Nosaltres hem votat, el 80% no perquè aquí hi ha... bé sí, el 80% de les vostres esmenes les hem votat, per tant, oposició constructiva intentant arribar al debat; quan les propostes són coherents les votem i no donem voltes a altres qüestions que sembla que hi ha atacs de gelosia i altres qüestions que han sortit aquí i que, bé, jo me les hagués estalviat vist el suport que els hem estat donant en aquesta comissió.

Bé, entrant en el debat de números, bé si tant vostè com el ministre ens anuncia que tindrem uns grans resultats a nivell de pressupost executat, doncs, hem de denunciar que si els resultats són bons el país se'n surt, però també no se n'oblidin que han fet trampes. És a dir, recordem que han agafat 40 milions de l'STA i això els ha permès maquillar el pressupost i l'execució pressupostària.

Pensem que això si ho fan al 2014 també els anirà bé però això té un límit, per tant, nosaltres havíem presentat una esmena de limitar a 10 milions el fet de què el Govern pogués agafar fons de reserva de l'STA i, evidentment, ens l'han tombat perquè la prioritat és presentar els pressupostos els més ajustats possibles, no?

Bé, sobre els trenta dies de preavis en el cas dels lloguers. Vostè, no m'ha convençut gaire la justificació de què això és un retorn a la normalitat i que la legislació dels països del voltant és similar. Mirin, aquesta era una de les actuacions de reactivació econòmica més aplaudides ja sigui per les famílies com pels empresaris, i lamentem profundament que aquesta... diguéssim, acció de reactivació econòmica se n'hagi anat al traster amb una plomada a través del pressupost.

Sobre el tema de les reserves de plaça, no seré jo que defensi les reserves de plaça perquè tinc una incompatibilitat directa i, per tant, no em posaré avui a defensar les reserves de plaça i ja li anuncio que tampoc ho faré el dia que entri la modificació de la Llei de la funció pública, ni la de la pensió dels funcionaris, em retiraré i deixaré que alguna de les meves companyes se n'ocupi i defensi les nostres idees pel que fa en aquest sentit.

Sobre el milió d'euros d'Andorra Turisme destinats a una inversió, a una infraestructura turística, bé ja se n'ha parlat llargament, entenem que és una oportunitat perduda, s'hagués pogut invertir aquest milió d'euros que ja estava destinat a una infraestructura turística com podia ser l'estació d'autobusos, això no s'ha vist clar i s'ha llençat a la brossa però, nosaltres, la nostra proposta creïem que l'havíem de fer i la vam fer.

En el tema de les inversions que tant ha parlat el president suplent del Grup Parlamentari Demòcrata com el ministre, bé, nosaltres l'única cosa que no passa aquí és que no compartim unes inversions que no aporten res, no aporten amb valor afegit. Dubtem o, si de cas, si algú ens pot convèncer de què una rotonda aporta valor afegit i aporta un retorn econòmic superior a la inversió doncs, bé, potser canviarem d'opinió però nosaltres no ho veiem així. Per això hem canviat la política d'inversions, hem pensat que tant a nivell de fer la infraestructura com a nivell del retorn és molt més favorable el que nosaltres proposàvem però bé, aquí no coincidim i ha quedat ben clar quan el Grup Parlamentari Demòcrata va tombar totes les esmenes de cop sense caldre gaires explicacions.

Sobre el tema dels impostos. Vostè diu que... El president suplent del Grup Parlamentari Demòcrata diu que no pujaran els impostos, bé, ens preocupa perquè és el que han fet amb l'IGI bancari. No han apujat uns impostos, en aquest cas l'IGI, que ens haguessin aportat a les arques de l'Estat 20 milions d'euros. Precisament per això, per no pujar els impostos en aquesta situació suposarà que Andorra tindrà 20 milions d'euros menys de recaptació.

Nosaltres, quina és la nostra idea dels impostos? Doncs miri, la nostra idea dels impostos és molt senzilla, ni volem que pugin ni volem que baixin, nosaltres el que volem és que es compleixi l'article 37 de la Constitució que ja té 20 anys i encara tenim deures pendents a fer. I el que diu l'article 37 de la Constitució és que tothom ha de contribuir segons la seva capacitat econòmica amb un sistema fiscal just. Això és el que nosaltres volem, i això ho anirem defensant. Ni defensarem que es baixin els tipus com s'ha baixat lamentablement en el transport per cable, ni defensarem aquesta rebaixa de l'IGI bancari que vam patir quan es van focalitzar només amb les comissions.

El ministre ha dit que cal revertir la situació invertint. Demanem inversions que realment aportin aquest plus, realment aportin un retorn de la inversió i, per tant, esperem que l'any que ve el pressupost 2014 pugui incorporar alguna de les nostres propostes, -perdó, al 2015-, pugui incorporar alguna

de les nostres propostes que aquest any s'han rebutjat lamentablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata. Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Bé, gràcies Sr. síndic.

Sr. Bartumeu, quan em referia al problema de la competitivitat de les estacions, és evident perquè quan hi va haver l'entrada en vigor de l'IGI en la seva època, ja no vam poder repercutir, és a dir, ja se'l van haver d'empassar i aquí és on vam perdre la competitivitat. Ara, amb l'entrada del nou IGI amb la pujada del 4,5 doncs, encara se l'han hagut de tragar més, i nosaltres el que hem fet és revertir la situació i donar a un IGI de l'1%, -que és el que acaba pagant el consumidor, al final-, i permetre un vol d'aire a les estacions d'esquí.

Pel que fa als tipus reduïts del 0, de l'1%, i les no exempcions, perquè poden crear distorsions, -com bé ha dit-, doncs, estem d'acord amb vostè. Per això vam evitar totes les exempcions de la Llei de l'IGI quan la vam votar, conjuntament la llei que vostès ens van presentar i així ho vam decidir en comissió. Vam evitar un màxim d'exempcions per dir que em sembla que no n'hi ha cap, i l'únic que vam apostar és per deixar sectors no subjectes, sectors al 0%, sectors a l'1% als que volguéssim incentivar i la va degenerar al 4,5.

Quant als eventuals estic content que hagi canviat una mica el seu discurs sobre el tema dels eventuals. Ja en vaig parlar l'any passat, ho vaig retreure fa prop d'un mes i ara que se n'ha adonat que aquell article també l'havia presentat el govern socialdemòcrata, doncs, ja ha deixat de ser una mesura de contraban purament electoralista, i no vull acabar sense recordar les seves paraules en el pressupost del 2012. En el tema dels eventuals jo veig que el debat se'l fan entre vostès parlant de jo i el Sr. Cinca. No el vull criticar, no el criticaré mai més aquest tema dels eventuals, quan augmenti el personal eventual.

I, quant a vostè Sr. Rios, no el considero partidista perquè sí, vostè a les xarxes socials cada dos per tres ho recorda que és conseller del Partit Socialdemòcrata, no conseller general d'Andorra. No el considero partidista perquè sí, sinó perquè a les seves esmenes en comptes de defensar-les vostè en comissió, les defensa el secretari general del seu

partit trucant als membres de la nostra comissió per darrera. No li dic les coses per dir-li.

Els 40 milions d'euros de l'STA no maquillen el dèficit, el dèficit és el que és i els 40 milions d'euros de l'STA serveixen per com es cobreix aquest dèficit, i ja li he dit abans, no té res a veure el dèficit, amb la forma d'endeutar-se, o com es cobreix.

I, per acabar, està bé que hagi centrat el 80, bé, més aviat el 90% de la seva intervenció en replicar-me a mi que vol dir que contra el pressupost poca cosa hi deu tenir.

I, escoltant-los a tots dos: "tant aviat fem de fotocopiadora de Govern com d'oposició al mateix." Doncs miri, només fem de consellers generals d'Andorra i si vostès plegats fessin la seva feina parlamentària d'impuls i control a l'acció del Govern, de vegades no caldria que la lideréssim nosaltres, i si considerem que nosaltres des de la majoria no cal que fem la nostra feina de control i impuls a l'acció del Govern, doncs miri, per a mi, ja estan bé a l'oposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Referent a aquesta intervenció doncs, les rèpliques a algunes de les qüestions que s'han dit en les intervencions inicials dels tres intervinents dels grups parlamentaris, en no haver-ho pogut fer en la primera ja que he esgotat el temps a través de la meva intervenció.

En relació a la intervenció del Sr. Bartumeu, i pel que fa a aquesta llarga exposició que ens ha fet, efectivament no havia parlat de corrupció, però sí de contraban... ha qualificat de contraban les modificacions a diferents lleis a través del Projecte de llei de pressupost... Jo només permeti'm que li digui dues coses, vostè sap que és una pràctica habitual i que està dins l'absoluta normalitat modificar lleis que tenen o que acaben tenint un impacte en el pressupost a través de la pròpia llei de pressupost. És una pràctica habitual aquí i arreu, i és més, de memòria ja que no sóc capaç de tenir això fotografiat, però si anem a veure el Projecte de pressupost de l'any 2010 doncs es modificava la llei de l'impost de plusvàlues, es modificava la llei general de les finances públiques, hi havia dues modificacions de la llei de contractació pública i fins

i tot es derogava un article de la llei de l'any 2008 de reactivació econòmica.

Bé, és una qüestió habitual si hi ha un impacte o una relació directa amb el que acaba sent la gestió del pressupost, i entenc que es fa perquè estem parlant en molts dels casos de lleis de molta transcendència, de lleis de complexes i que no tindria massa sentit anar introduint o anar generant debats només per modificar un petit article, un percentatge, o aspectes puntuals, que si s'ha de fer la modificació d'una d'aquestes lleis, normalment s'hauria d'abordar des d'una reforma més global, per exemple, la llei de les finances públiques i ho he dit en altres ocasions ja des d'aquesta mateixa tribuna, des del Govern s'entén que li caldria una revisió profunda perquè ja és una llei que té força anys i és un debat que haurem d'acabar abordant. No es podria fer aquesta modificació profunda des d'un debat de pressupost i per tant caldria abordar-la directament a través d'una modificació de la llei. Ara bé, en qüestions puntuals em sembla que és una pràctica habitual, i en tot cas penso que no es pot qualificar, almenys deixi'm que parli per les modificacions que introdueix el Govern a través del Projecte de llei, més enllà de les que després han estat introduïdes a través d'esmena, però entenc que tenen la mateixa filosofia.

No es tracta o no es pot qualificar de contraban legislatiu perquè res més transparent que portar-ho al debat del parlament, sigui a través de la llei de la qual emana el text o sigui a través del Projecte de pressupost. Més transparent que un debat legislatiu! Més transparent que poder ser esmenat, poder ser discutit en comissió i poder ser discutit des d'aquesta tribuna, doncs em sembla que no hi ha! Per tant, em sembla que, -amb tota modèstia-, ha sigut excessiu el tracte que ha donat en aquestes modificacions diverses lleis a través del Projecte de llei de pressupost, insisteixo d'altra banda, habituals.

Pel que fa el tema dels eventuais, recordo que en el debat a la totalitat ja vam tenir un intercanvi en aquest sentit, i és veritat, penso que estem substancialment d'acord, el tema dels eventuais tal qual estava redactat en aquella llei de reactivació econòmica no és abordable. L'Administració no es pot permetre rebaixar un 50% els seus eventuais, especialment en l'àmbit de l'Educació, és materialment impossible, jo crec que el debat és molt més profund com deia el Sr. Armengol i el que hem de veure és què fem amb tot un seguit de persones que ja fa molts anys que són eventuais i el que hem de fer és tenir el debat de com consolidem aquestes persones, i jo crec que aquest és un debat en el que tots ens hi trobarem còmodes i que segurament per la via positiva, no per la via de la retallada,

aconsegurem normalitzar una situació de persones que tenen aquesta situació, com a mínim, poc confortable que és la de tenir sempre el neguit de si podran o no continuar en el seu lloc de treball.

Totalment d'acord amb el que deia el Sr. Armengol en quant a les seves referències, a l'IGI de les estacions d'esquí. Si repassem el tarifari de forfaits de les estacions d'esquí, el que va passar a l'introduir l'IGI és que van absorbir, van absorbir aquest import dins del propi preu, del preu que ja tenien els forfaits en l'any anterior, per tant, en aquest cas, la conseqüència de la rebaixa no es pot traduir, -com vostè deia-, en una rebaixa del preu del forfait si ha de ser equitativa i en tot cas sí que el que es pot fer és que algunes de les estacions si més no, deixi'n d'estar en una situació de dèficit fruit d'haver incrementat els seus costos a través d'aquesta mesura de l'IGI.

En tot cas, jo penso que tots estarem d'acord que estem parlant d'un sector estratègic. Estic també d'acord amb el Sr. Armengol que no hem d'oblidar que hi ha un fortíssim component de capital públic en aquestes estacions, però diria exactament el mateix si el capital fos únicament privat.

Estem parlant d'estacions que tenen, o de negocis que tenen un impacte en el conjunt de l'economia molt important, molt important, i que acaben generant negoci induït a molts sectors, i per tant, no em sembla res de sorprenent que es prenguin mesures d'abast conjuntural en un moment en què la competitivitat és fonamental pel sector turístic, -n'he parlat abastament en la meva primera intervenció. Per tant, també ho he dit moltes vegades, l'IGI és un tema que afecta a moltíssims sectors i que hem d'acostumar-nos a què anirà variant en funció de com evolucioni la conjuntura econòmica.

Tant vostè Sr. Bartumeu com el Sr. Rios ens fan referència a la davallada de turistes, d'excursionistes i del fet de voler vincular o de no trobar una relació amb el fet de què s'estigui invertint moltíssim en aquest àmbit amb una recuperació fantàstica del nombre de turistes. Insisteixo amb el que he dit en la meva intervenció. El que caldria, -i entenc que és un càlcul difícil, i per tant el fàcil és dir l'altre-, el que caldria veure és què ens passaria si no s'invertís. Aquest és el tema.

Les altres destinacions turístiques amb les que nosaltres competim estan invertint i moltíssim. Si nosaltres no féssim res, què ens passaria? En quant ens hauria caigut el turisme, en relació al que hagi pogut caure aquests darrers anys? I aquesta és la clau, i per tant, miri, davant del dubte, davant del dubte i de la complexitat, -segurament-, de contestar aquesta resposta, jo crec que benvinguda sigui la

inversió i prefereixo no jugar-me-la a veure què ens passaria si deixéssim d'invertir en turisme i deixéssim d'invertir en una altra qüestió molt important que és en diversificar el lloc d'origen dels nostres turistes.

Una feina que vol anys, vol anys! Destins com els que estem començant a picar a la porta, que no ens coneixen gens, només ens començaran a tenir en compte després de molta persistència, de molts anys d'invertir allà en publicitat i de molts desplaçaments a intentar-los convèncer de què Andorra és un bon destí. I per tant, tota aquesta inversió em sembla més que encertada i em sembla que és el que toca fer.

Finalment en quant al tràmit... Estarà d'acord Sr. Bartumeu en cap cas he dit que era responsabilitat de cap grup parlamentari que aquest any no poguessin complir, amb el que sí que vam aconseguir l'any 2012 i 2013, gràcies també evidentment a l'esforç dels grups parlamentaris. Sóc conscient de què el Govern i jo, en aquest cas vaig presentar el pressupost més tard que els altres dos anys i també vaig explicar en roda de premsa i després aquí mateix a la tribuna, amb la defensa del pressupost que el retard va venir motivat bàsicament per la qüestió de les transferències als comuns perquè ens semblava que era un tema suficientment transcendent com perquè justificués aquest retard de quinze dies si era per arribar doncs, a aquest acord en quant a les transferències.

El Sr. Rios ha insistit una vegada més, ja ho va fer en el debat a la totalitat, inversions de FEDA, inversions d'Andorra Telecom, menys que l'any anterior. Miri, tant FEDA com Andorra Telecom, -i això qualsevol que ha estat president d'una d'aquestes institucions li podrà explicar-, tenen plans d'inversió a 10/15 anys vista. I aquest any pot ser que n'hi hagi menys, el següent any. Però és que són inversions molt complexes i que han de seguir un ordre. Tu no pots forçar que aquest any n'hi hagi més, les inversions tenen un ordre i si vostè em diu: "jo no tinc aquesta dada al cap" doncs que aquest any Andorra Telecom ha invertit un 3% menys, doncs jo m'ho crec però respon a un pla d'inversions a 10/15 anys, a llarg termini, i que per tant està plenament justificat.

En el tema de la Justícia no vull incidir-hi més, ja en vam parlar l'altra vegada. Hi ha una partida el 2014, hi ha una partida el 2015, perquè les obres també han de seguir una lògica, primer s'han de planificar, s'ha de fer el projecte executiu i després s'han d'executar i per tant, estan perfectament pressupostades.

De la inversió en Turisme ja n'hem parlat i només una referència, i ja per anar acabant Sr. síndic, amb el tema del dèficit i ja ens en va, també, fer

l'exposició en el debat a la totalitat el tema de l'aportació que des d'Andorra Telecom aquest any s'ha fet el pressupost de l'Estat.

Miri, ja vull admetre que des del seu paper vostè ha d'incidir tant com pugui amb el poc rigor del ministre, fins i tot en alguna ocasió, insinuant la poca honestedat i tot el que vostè vulgui. Però bé, a mi m'agradaria que no atemptessin tampoc ja a la intel·ligència de les persones.

Escolti, quan jo li dic que tindrem molt millor resultat que en els altres anys, és deixant a banda els 40 milions d'Andorra Telecom, com es pot imaginar. No sóc tant petulant de vindre aquí i dir-los-hi que he fet millor resultat gràcies a què he agafat 40 milions d'Andorra Telecom i els he posat en el pressupost. Descomptat això, comparant coses comparables, el resultat de l'any 2013 serà millor que el dels darrers deu anys, per no anar més lluny, millor que el dels darrers deu anys, 40 milions a banda.

Els 40 milions a banda, ja li vaig explicar en el seu moment, el que permeten és tenir una millor rendibilitat d'uns diners que estan, que estaven fins ara en el balanç d'Andorra Telecom sense que li aportessin res en especial en la institució pròpiament, més enllà del rendiment que sent capaç de treure'n a través de la gestió que facin dels seus fons. I per contra, a l'Estat andorrà li permeten dos coses: pagar menys despesa financera per la via de tenir menys endeutament, tenir de contractar menys operacions financeres i el que és més important, enviar un missatge, i que per exemple, a l'hora de fixar el ràting del país és molt important, enviar un missatge de què es té una clara voluntat d'aturar el creixement de l'endeutament. Això és l'únic, però no es preocupi, quan jo faig una afirmació en relació al pressupost i a la seva liquidació, evidentment no se'm passaria pel cap fer aquesta trampa tan burda que vostè ha insinuat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Cap altra intervenció...

Sr. Jaume Bartumeu pel Grup Mixt.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies. També per ordre de les intervencions.

El portaveu de DA primer. Els eventuais. Clar, diu que he canviat, bé no sé on, quins són els seus arxius. En matèria dels eventuais sempre he dit i he pensat i he actuat en la mateixa direcció. Sé que en cal, i ho he defensat, i no he fet cap campanya electoral. Vostè potser sí dient que en sobrava o tal,

per arribar haver després de buscar eufemismes per dir que això era impossible de fer fora els eventuais. I a més a més, si vam fer aquell text del 2010, que diu que era una mesura de contraban. No miri, no ho era una mesura de contraban, no ho era perquè era un text de llei. I vostè ho sap, miri si ho sap que fa un moment, fins i tot ens ha recordat que l'havia votat. Devia ser un dia d'aquells que no tocava bloqueig i ho va votar. Allò no era de contraban, doncs estava ben clar, i es va debatre, i ja està! I no vulgueu fer debats sobre els eventuais quan a mi em sembla que el ministre hi ha posat més seny que el seu portaveu parlamentari quan ha dit que aquest tema l'hauríem de mirar d'arreglar d'una vegada i resoldre la problemàtica de moltes persones que estan en la incertesa sobre el seu futur professional.

Clar on la cosa ja agafa un color bastant lamentable és en això de què si nosaltres no fem la nostra feina parlamentària. Miri, vostè que utilitza sovint la paraula demagògia, ja no li retornaré. Jo el que li diré, és que intervencions com la que ha fet, referint-se a nosaltres, al nostre grup parlamentari, jo crec que més aviat fan riure, o potser podria dir que fan pena, però fan riure. Només li diré un exemple. Recordi l'última comissió legislativa no, l'anterior de finances, quan vam començar a examinar el pressupost, i repassi vostè com un membre del seu grup havia treballat tant que no sabia ni quines esmenes estaven a la ponència, i que vam tenir una situació jo diria bastant lamentable. I jo no vaig dir res, ho vaig dir al final. Però clar, no em vingui aquí a dir que nosaltres no fem la feina. Potser que la facin vostès i quan arribin a la comissió sàpiguen del què han de parlar.

Ministre, a veure, la pràctica habitual generalitzada en tots els pressupostos. Bé, jo ja n'he fet uns quants, n'he discutit d'altres, n'he votat, no n'he votat. Però en tot cas, i malgrat el que pensi el seu portaveu, sí que faig la feina, doncs jo me'ls llegeixo els pressupostos. I en aquest cas s'han passat de frenada perquè una cosa és modificar dos o tres textos que tenen relació, però si aquí haguéssim de fer una anàlisi de les dotze o tretze iniciatives que jo li he comentat, n'hi ha algunes que tenen una relació amb el pressupost bastant forçada.

Clar, avui si ens presenta això que ens han anunciat, aquesta modificació de la Llei de l'IGI, ja tornarem a parlar de l'IGI i del transport per cable no! Però quan se'ns ha dit o no se'ns ha dit que el sector era estratègic i que no ho va poder repercutir, clar, m'hauria agradat també sentir, per equilibrar, ja que és una majoria tan equilibrada, recordar almenys que quan s'aplica l'IGI i les estacions només pagaven el 2,38% i feien benefici fiscal, no es queixaven pas. I per tant, jo diria que ja devien tenir un coixí si

després van haver d'assumir un IGI que no podien repercutir.

Jo crec que si aquest és un sector estratègic, doncs n'hauríem de parlar i potser, -no potser, gairebé segur pel que veig-, se n'hauria de fer un debat perquè aquí s'han fet al·lusions a la qüestió d'Arinsal-Pal, que està molt bé. Però clar, hi ha participacions públiques, però hi ha alguna estació que la majoria de l'accionarial és privada, i precisament en aquesta estació s'està donant una situació atípica, si és que volem subvencionar o ajudar, que em sembla bé que es faci. Hauríem de controlar també com i per què la majoria privada d'aquesta estació es dedica a fer inversions a l'estranger, la qual cosa potser no forma part de l'estratègia de fer venir tot el..., recuperar visitants. Per tant, si ajudem, sapiguem com ajudem i quines són les contrapartides d'aquesta ajuda.

I finalment, el ministre en relació al procediment del debat, jo les contestes i les rèpliques, -no és la primera vegada que ens passa-, però jo cordialment li diré que el seu gabinet hauria de treballar una mica més ràpid, perquè sinó resulta que em contesta en les segones intervencions el que he dit en la primera, mentrestant li buscaven a veure això de quantes modificacions legislatives hi havia en els nostres pressupostos. Jo crec que el debat se seguiria millor si quan pugem aquí contestem el que s'acaba de dir anteriorment no el que s'ha dit fa dues o tres intervencions.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Socialdemòcrata...

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Bé jo la meva intervenció serà molt curta. Bàsicament perquè al final jo no tenia intenció de parlar-ne avui perquè crec que és un debat del pressupost i ja prou contingut té com per desviar l'atenció amb altres temes! Però és que el ministre al final l'ha vessat. Jo crec que n'hem de parlar. El ministre ha dit que fa un moment que jo l'havia acusat o havia insinuat que no era honest. A veure, si el problema de les meves declaracions i veig que m'hauré d'explicar, -i jo no volia-, però m'hauré de veure obligat perquè ja he aguantat l'escomesa del president suplent, però al final m'hauré d'explicar. A veure, la qüestió és tan senzilla com que, oi que jo avui no he parlat de les excedències dels funcionaris perquè m'afecten directament en el meu àmbit

professional, doncs vostès per què no fan el mateix? I quan es denuncia, per què els sorprèn tant? I per què es diu que sóc un mal educat, etc., etc., etc. que són declaracions fastigoses, etc. No va més enllà d'això. Ni es parla d'honestedat, ni es parla de corrupció, simplement es parla de què en determinades situacions la persona que està defensant un tema entenc, jo ho entenc i molta gent ho entén així, perquè he rebut el suport de moltes persones, aquesta persona s'hauria de retirar, i són prou com per poder defensar determinats temes altres persones que no estiguin involucrades. Lamento haver-ne de parlar avui perquè entenc que avui no és el moment, però bé, vist que se m'ha acusat d'acusar-lo de què vostè no és prou honest, he hagut d'intervenir per donar aquestes explicacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata...

Sr Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí gràcies Sr. síndic.

Només dir al Sr. Bartumeu que no tinc absolutament res a dir de tots i cadascun dels membres del nostre grup adscrits a la Comissió de Finances, com tots els altres, que fan la seva feina de forma remarcable i no tinc absolutament cap crítica amb cap d'ells. Jo només volia emfatitzar sobre que tant aviat ens titllen de fotocopiadores com d'oposició al Govern. Llavors no entenc ben bé el que ens estan dient. De lliçons sobre com treballar en equip poques Sr. Bartumeu, i de cops baixos venint de vostè, els que vulgui.

I vostè Sr. Rios no va parlar d'excedències, no n'ha parlat avui aquí, però sí que en va parlar en el si de la comissió i va presentar una esmena al respecte.

Res més a dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, Sr. ministre....

Alguna altra intervenció...

El Sr. Xavier Montané:

Sí, Sr. síndic per al·lusions.

El síndic general:

Sr. Xavier Montané teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Disculpi, sí gràcies Sr. síndic.

Per al·lusions i recollint a l'article 61. Sense nomenar cap conseller de grup parlamentari, però sí quan ha fet al·lusions al membre de la Comissió, m'he sentit al·ludit. No sé si anava per mi, si no anava per mi, doncs, per la persona que vagi també parlaré en el seu nom.

Més que res dir al Sr. Bartumeu que clar, doncs, quan parla de què els parlamentaris demòcrates no fan la seva feina segurament, el Sr. Bartumeu ens pot donar molta feina, -perdó-, ens pot donar moltes lliçons de com es pot fer la feina parlamentària, porta molts anys en aquesta casa i això no li negaré, però de maneres de fer, d'educació i de manera de plantejar i de buscar un debat ampli i constructiu em sembla que molts dels demòcrates o dels parlamentaris demòcrates li podem donar moltes lliçons.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Per al·lusions, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. Montané ens ha donat una lliçó magnífica de la seva manera de procedir i de debatre. Jo no he parlat del conjunt de parlamentaris demòcrates, -això ho fa ell obrint el paraigües. Ell m'ha entès perfectament i efectivament em referia a ell. Jo trobo lamentable Sr. Montané que quan un és ponent del pressupost arribi sense haver-se estudiat la ponència com vostè va fer a la Comissió. Ja està. No tinc res més a dir.

El síndic general:

Gràcies.

Sr. Montané, molt breument, una última intervenció.

Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Sí, molt breument.

Només, doncs, un altre cop queda palès que el Sr. Bartumeu té la veritat absoluta, que el Sr. Bartumeu,

doncs, pot fer criteris de valor sobre la feina que fan els altres parlamentaris. Bé doncs, em sembla que al final la ciutadania ja farà la seva valoració quan toqui.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, obriríem tot seguit un breu termini de temps per poder votar.

(votacions)

Sr. secretari si vol procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

20 vots a favor, 6 en contra.

El síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2014, així com el Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

Seguidament suspenem la sessió durant 15 minuts.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.55h)

(El M. I. Sr. Jordi Cinca deixa la sala)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 18.20h)

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2. Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 1/2014, del 2 de gener.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió la Sra. Meritxell Verdú Marquilló, nomenada ponent per part de la Comissió.

La Sra. Meritxell Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 11 de desembre, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999, i com a tal exposo

avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar en les seves reunions mantingudes els passats 16 i 27 de desembre el Projecte de llei i les 13 esmenes que s'hi havien presentat, 7 per part del Grup Parlamentari Demòcrata i 6 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Del total d'esmenes presentades 4 van ser aprovades per unanimitat i una per majoria, mentre que 3 van ser retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat. D'altra banda, 5 esmenes no van ser aprovades. Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Entrem en el torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari ha valorat positivament el Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999, i per aquesta raó no hi ha formulat cap esmena, limitant-se a efectuar les aportacions que hi ha cregut oportunes en el si de la Comissió Legislativa d'Interior.

El cert és que l'aplicació de la normativa fins ara vigent ha demostrat l'existència de llacunes i manca de seguretat jurídica en alguns aspectes, la qual cosa ha generat perjudicis i situacions d'incertesa que calia rectificar.

En aquest sentit pensem que un dels aspectes més interessants que aporta el text que avui votarem és el relatiu a la introducció de les fórmules que agiliten els procediments judicials en cas de conflictes en matèria d'arrendaments tot aportant alhora garanties, celeritat i el degut equilibri entre les parts afectades.

En conseqüència, donarem suport amb el nostre vot al Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999.

En quant Sr. Armengol, el seu oferiment al diàleg que ens ha fet en la seva primera intervenció

d'aquesta tarda, de ben entès que l'accepto, de ben entès que l'acceptem.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Pel part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Segons la memòria justificativa que acompanya el Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendament de finques urbanes, que avui sotmetrem a votació, aquest Projecte introdueix les modificacions oportunes per dotar la norma de mecanismes millors i més precisos de garanties per a l'arrendador i l'arrendatari i també per conferir més seguretat jurídica respecte dels seus drets i deures contractuals.

El nostre grup parlamentari reconeix algunes millores que aporta el text. Ara bé, malgrat aquestes millores, també hi ha alguns punts que no podem compartir.

Lamentem no haver pogut fer prosperar les nostres esmenes dirigides a obtenir més seguretat jurídica en les transaccions entre arrendataris i arrendadors, per manca de suport dels altres grups parlamentaris. Les nostres esmenes estaven dirigides a prioritzar els pactes entre les parts, condició important en projectes d'inversió estrangera.

Com podem pretendre atraure capital forà que vulgui invertir en el nostre país quan no som capaços d'aportar unes garanties prou importants perquè els empresaris creguin en la nostra bona predisposició i tinguin la certesa que les seves inversions estaran protegides al nostre país? En canvi, tot i que des de DA ens han volgut vendre la Llei d'inversió estrangera com la més agosarada aposta per l'entrada de capital forà, després vostès actuen de manera contradictòria partint d'una visió molt i potser massa conservadora.

També, ens disgusta que no s'hagi eliminat de l'apartat 8 de l'article 10 l'afegit que obliga als llogaters que han ocupat una finca durant menys de cinc anys d'haver-la de tornar tal i com la van rebre així com pel que fa a les instal·lacions i la pintura. La memòria justificativa de Govern que acompanya la modificació de Llei precisa de manera inequívoca que l'objectiu d'aquesta precisió és la d'evitar que el propietari hagi de tornar a pintar el pis o hagi de canviar les instal·lacions de nou cada vegada que marxa un arrendatari que l'ha ocupat durant un

termini inferior a cinc anys. Nosaltres entenem per tant, que queda clar que es vol que aquesta obligació recaigui en el llogater o en tot cas, estem convençuts que així ho interpretaran alguns. És evident que l'arrendatari té un deure de conservació "raonable" i que ha de restituir l'immoble en un estat correcte. Tanmateix, el propietari, al seu torn, té l'obligació d'acceptar el deteriorament normal per l'ús de tot l'immoble. La precisió afegida per Govern i recolzada pels altres dos grups parlamentaris deixa la porta oberta a què en el cas que el llogater no pinti de nou la finca no es retorni la fiança en acabar el contracte, si aquest és inferior a cinc anys. Considerem que haver de pintar de nou un habitatge representa una despesa molt important. Considerem aquesta despesa excessiva i abusiva per aquell llogater que retorna el bé en bon estat i que no se li pot demanar retornar la finca de igual manera que estaria si el pis hagués estat desocupat.

Som conscients que estem en un moment de gran mobilitat dins del parc immobiliari però aquesta inestabilitat es justifica per un desequilibri entre l'oferta i la demanda. Efectivament, arran de les conseqüències provocades per uns anys de boom immobiliari, reforçat per la moratòria de la construcció dels anys 2000, el nostre parc immobiliari que va créixer de manera desmesurada, ha esdevingut clarament en desequilibri en front de les necessitats reals. Cal afegir-hi, a més, les nefastes conseqüències d'una crisi llarga i molt dura que ha comportat que molts residents hagin marxat del país i, per tant, han abandonat els seus habitatges o locals de negoci de lloguer. Hi podem sumar també les situacions precàries en les que viuen molts ciutadans i que fan que es traslladin d'habitatge si poden reduir encara que sigui poc el seus lloguers. Tota aquesta situació és trista i la lamentem. Malgrat reconeixem que és una situació complexa pels propietaris de locals i habitatges, pensem que no es poden repercutir els costos únicament en els arrendataris posant-los traves perquè no canviïn de residència i exigint-los unes condicions cada vegada més oneroses i més estrictes com és el cas de derogar la reducció del preavis a un mes que DA ha modificat a través del pressupost, i que n'hem parlat àmpliament fa una estona. Aquest pressupost que permet canviar certes coses quan interessin a l'executiu o a la majoria però que són inacceptables i fora de lloc quan provenen del partit socialdemòcrata.

Una novetat que també ens ha portat aquest Projecte de Llei és la de prohibir el sotsarrendament de la totalitat d'una finca arrendada. Sobta una vegada més veure com Govern i els consellers generals que li donen suport volen limitar els drets de pacte entre les parts sabent que en el mateix

article que tracta dels sotsarrendaments es protegeix el propietari demanant necessàriament una autorització escrita per part seva en qualsevol cas de sotsarrendament. Mirin, no ens queda gens clara la motivació d'aquest canvi i no compartim aquests plantejaments limitadors de drets. Imaginem que Govern potser actua per eliminar alguna mala praxi però no ho diu clarament i no podem actuar per preteses picaresques d'alguns. Des del Grup Socialdemòcrata no volen entrar a actuar contra els drets col·lectius pels mals comportaments d'alguns. Nosaltres partim del principi que la gent és honesta i respecta les normes i que per qui no ho faci hi ha altres maneres de regular-ho.

Finalment, acabem amb un regust agre dolç per la modificació de l'article 44 de la llei del 1999. Govern pretenia que en cas de defunció de l'arrendatari, es podien subrogar en el contracte, pel temps que faltava del termini pactat, el seu cònjuge i els seus ascendents i descendents, sempre que acreditessin haver conviscut amb ell durant l'any anterior a la defunció.

El nostre grup parlamentari va esmenar aquest article ja que considerem que la novetat d'exigir un any de convivència és una exigència abusiva envers qui està patint una situació de dol. Aquesta persona que prou pena té d'haver perdut un ser estimat, a més, a conseqüència d'això es pot quedar sense habitatge perquè ha decidit traslladar-s'hi per tenir cura d'un familiar, potser perquè s'acaba de casar amb el titular del contracte d'arrendament o per qualsevol altra raó. I això ens sembla inacceptable.

A més que passarà amb aquella família que ocupa la finca des de menys del termini exigint per tenir dret a la subrogació? Algú es podria trobar amb menys de sis mesos viscuts en l'habitatge o ocupant un local de negocis pel mateix període de temps i que per una desgràcia el titular del contracte es mori, llavors la família podria haver d'abandonar la finca deixant-hi o perdent-hi una gran part de la inversió efectuada.

En Comissió, gràcies a la nostra esmena i a través d'una transacció vam aconseguir rebaixar el termini d'un any pel de 6 mesos, però continuem pensant que aquesta modificació no garanteix una protecció adient a l'arrendador i, en canvi, pot ser un tràngol afegit per a la família de l'arrendatari.

Per totes aquestes raons, lamentem que justificant unes preteses millores en la relació mercantil arrendatari-arrendador s'hagi aprofitat per introduir unes mesures que entenem perjudicials per una de les parts i per aquesta raó, el nostre grup parlamentari votarà, s'abstindrà a aquesta modificació de la Llei d'arrendament de finques urbanes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Meritxell Verdú.

La Sra. Meritxell Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha examinat el Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendament de finques urbanes de l'any 1999. En aquest sentit val a palesar que la primera regulació completa dels arrendaments urbans al Principat d'Andorra remunta de l'any 1993. Actualment la Llei vigent al respecte fou aprovada pel Consell General el dia 30 de juny de l'any 1999.

Ara bé, el temps transcorregut d'ençà l'entrada en vigor de la Llei, ha propiciat que s'hagin de resoldre algunes mancances o imprecisions constatades a la Llei que avui ens ocupa. Així, doncs, uns dels canvis substancials que s'introdueix a la Llei és la possibilitat que el batlle acordi el retorn provisional de la possessió de la finca a l'arrendador abans de l'acabament del procediment, sempre i quan el batlle hagi pogut constatar amb la inspecció ocular que la finca es troba en situació d'abandonament, que l'arrendador acrediti que no s'ha produït cap tipus de despesa que originin els serveis i subministraments des de la data en què s'ha iniciat el procediment fins al moment en què es pot sol·licitar la inspecció ocular i que s'aportin un mínim de dos testimonis que manifestin que no els consta que l'arrendatari ocupi la finca.

D'altra banda també, i per protegir l'arrendatari que no gaudeix d'assistència lletrada en el procediment que regula la disposició addicional segona de la Llei, es permet que el batlle pugui requerir a l'arrendador perquè dipositi a disposició de l'arrendatari la fiança que va rebre en el seu dia, malgrat que aquest darrer no n'hagi reclamat el retorn o la compensació eventual.

Així mateix, també, s'introdueix la possibilitat que pugui sol·licitar aquest retorn en el marc del procediment esmentat o en el plet posterior.

A més a més, i per tal d'oferir més seguretat jurídica tant als arrendadors com als arrendataris, i suplir llacunes al respecte, se sotmeten els contractes d'arrendament de mobiliari, trasters, places de garatge, o altres dependències a les mateixes normes referides als habitatges als quals estan vinculats.

Un altre canvi que es contempla a la Llei és que es permet que l'arrendatari denunciï de manera

unilateral i anticipada el contracte abans del transcurs del termini pactat sense necessitat de preavis ni obligació d'indemnitzar l'arrendador, en aquells supòsits en què les reparacions en la finca arrendada tinguin una durada prevista de dos mesos consecutius o quatre mesos discontinus en el termini d'un any, i impedeixin que la finca pugui destinar-se a la finalitat per a la qual va ser arrendada.

A més i abundantament, també s'han introduït determinades modificacions o addicions per clarificar imprecisions o suplir llacunes que havien originat controvèrsies i litigis, com ara pel que fa a l'abast de l'obligació de l'arrendatari de deixar l'immoble tal com l'havia rebut en finalitzar el contracte, salvat el deteriorament causat pel pas del temps i l'ús normal o per causa inevitable.

Altrament també, s'ha contemplat la possibilitat que el termini de durada de l'arrendament d'habitatges i sempre que s'hagi pactat en el contracte, l'arrendador pugui recuperar la finca arrendada en un termini no inferior a dos anys per destinar-la al seu propi ús o al dels seus familiars en primer o segon grau i en línia directa.

Per últim s'ofereix una protecció especial pel que fa a les persones discapacitades, en el sentit que si l'arrendatari, en el seu cònjuge o un dels familiars que hi conviu té una discapacitat, està autoritzat per ministeri de la Llei a realitzar les obres que siguin indispensables per adequar l'habitatge a les necessitats derivades d'aquesta discapacitat.

Així, doncs, i per tot l'exposat el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport al Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes de data 30 de juny de l'any 1999 per les millores i mancances suplides.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part del Govern...

Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra el Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999. Una Llei que, si bé ha estat modificada de forma molt puntual en tres ocasions des de llavors, no havia fet l'objecte d'una revisió i actualització més general. En aquest sentit, el fet que es tracti d'una norma legal en vigor des de fa més de catorze

anys, i el canvi palès de les circumstàncies econòmiques i socials en aquest període de temps, les quals tenen una incidència evident en els arrendaments urbans, feia imprescindible promoure una modificació de la norma legal que disciplina aquesta matèria.

El Govern ha volgut, i així ho ha traduït en el text normatiu que ens ocupa, modificar o afegir un ventall de disposicions amb la finalitat de resoldre, com s'ha dit, mancances o imprecisions que la pràctica diària han evidenciat, la qual cosa ha de permetre oferir una seguretat jurídica més gran als arrendadors i arrendataris, i alhora remeiar determinats greuges que ambdós podien patir com a conseqüència de l'aplicació d'una llei que, en alguns casos, conduïa a solucions poc adaptades als temps que corren.

Tot plegat, sense perdre de vista l'equilibri necessari entre la protecció específica que mereix l'arrendatari, que en molts casos es reforça amb aquest Projecte de llei, i la necessitat de proporcionar més garanties a l'arrendador, per tal d'incentivar que destini a l'arrendament les finques urbanes de les quals és titular o que pot o vol adquirir, en benefici de la millora de la situació econòmica del país i, per tant, també dels arrendataris.

A tall d'exemple i pel que fa a la consolidació dels drets de l'arrendatari, s'ha ampliat la seva protecció quan contracta de bona fe amb un arrendador sense títol suficient, se li permet rescindir el contracte de forma anticipada en més supòsits, es milloren els mecanismes d'exercici del dret de subrogació en el cas de la seva defunció, i es possibilita que en seu judicial es pugui demanar el dipòsit de la fiança si ha comparegut sense assistència lletrada.

D'altra banda i en relació amb l'arrendador, es reforcen les seves garanties en el sentit de sol·licitar el seu permís o de comunicar-li, segons s'escaigui, determinades actuacions de l'arrendatari, com ara la realització d'obres rellevants de modificació o adequació de la finca, o la subrogació per nul·litat matrimonial, separació o divorci, o per defunció. També es millora la definició de les condicions en què s'ha de retornar la finca, un cop finalitzat l'arrendament, i es limita el sotsarrendament d'habitatge. A l'ensem, és significativa la novetat introduïda i sovint reivindicada de què l'arrendador pugui recuperar l'habitatge abans dels cinc anys de duració mínima del contracte per al seu propi ús o dels seus familiars directes, sempre que hagin transcorregut dos anys com a mínim.

Finalment, i mes enllà d'altres modificacions que pretenen millorar la redacció de la norma, o promoure l'economia processal en els judicis de

desnonament, cal incidir en una darrera novetat que s'ha introduït, i que ha de permetre retornar provisionalment la possessió de la finca arrendada i que ha estat abandonada per l'arrendatari, en un termini molt raonable de temps, un cop instat el plet corresponent. Fins ara, l'arrendador havia d'esperar que finalitzés el plet esmentat i només en període d'execució d'una sentència de desnonament, podia recuperar la possessió de l'habitatge o del local comercial, la qual cosa es podia demorar més d'un any malgrat des de l'inici del judici, era palès que l'arrendatari havia marxat de la finca. Tanmateix, a partir d'ara, i sempre que concorrin una sèrie de requisits o actuacions que confirmen l'abandonament, podrà recuperar la possessió de l'habitatge o del local comercial amb molta més celeritat, posant remei al doble perjudici que patia.

Cloc la meua intervenció valorant positivament les esmenes proposades per dos dels grups parlamentaris i que han estat aprovades, les quals corroboren les finalitats cercades en mèrits del Projecte de llei de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999, agraint el vot favorable dels Grups Parlamentaris Mixt i Demòcrata al Projecte de llei esmentat, i lamentant l'abstenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata a un projecte de llei que en moltes, per no dir en la majoria de les seves disposicions, el que pretenien era reforçar la posició jurídica de l'arrendatari i, per tant, protegir la part més feble en el contracte d'arrendament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Si no hi ha més intervencions, obrim ara mateix un breu termini de temps per poder votar.

(votacions)

Sr. secretari si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

24 vots a favor, 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem ara al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i votació de la Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexuals, adoptat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 66/2013 del 4 de desembre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern....

Sra. Cristina Rodríguez teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

És voluntat d'aquest Govern impulsar la ratificació de convenis internacionals signats pel Govern d'Andorra al llarg dels anys, però que no estan encara en vigor al Principat fins a la seva ratificació.

La signatura d'un Conveni Internacional de Nacions Unides o del Consell d'Europa és un acte de voluntat clar, en la línia d'homologar la nostra legislació amb la normativa internacional; però la ratificació és l'autèntic compromís del país per complir les obligacions que el Conveni indica. És la manera amb què el nostre país s'auto-obliga a garantir drets i serveis en un sector determinat de la població que tots els països coincidim que és mereixedor d'especial atenció i protecció.

Per això, més enllà de subratllar la importància i oportunitat de sumar aquests convenis al nostre ordenament jurídic a l'hora de millorar el tractament que donem a aquestes delicades i importants matèries socials, m'agradaria ressaltar que la signatura d'aquest Conveni feia part de les prioritats de la presidència andorrana del Comitè de Ministres del Consell d'Europa que vàrem tenir la responsabilitat d'exercir de novembre del 2012 al passat mes de maig del 2013.

Ser presents en aquestes institucions, tant a nivell del Govern com a nivell de les delegacions del Consell General, i exercir les responsabilitats que se'n deriven, constitueix una oportunitat de visibilitat per a Andorra. Reforçar la nostra imatge, parlar i actuar junts, amb una sola veu a fora, ens fa molt forts.

Som conscients que cal prioritzar la ratificació d'aquests convenis per donar més garanties a la nostra població i també per reafirmar davant la comunitat internacional el nostre compromís d'homologació amb els estàndards de drets humans i qualitat de vida dels països més desenvolupats.

Hem de reconèixer que aquesta ratificació és primordial per al Principat d'Andorra, perquè la nostra legislació i els nostres serveis estan preparats per treballar per la protecció dels nostres infants contra l'explotació i els abusos sexuals.

En primer lloc, convé recordar que la Convenció sobre els Drets de l'Infant de Nacions Unides és vigent al Principat d'Andorra des de l'any 1996. Així mateix, el nostre Codi penal s'ha anat actualitzant en dues ocasions per contemplar de manera clara i explícita tots els delictes relacionats amb l'explotació i l'abús sexual de menors. El Servei de Policia i el Departament de Benestar disposen de personal format i organitzat per atendre totes les situacions de possible risc dels infants, davant d'aquestes conductes. Així mateix, portem ja una experiència de molts anys de pràctica del Protocol d'actuació en casos d'infants en perill, que coordina i posa en xarxa les accions dels ministeris implicats, Educació, Joventut, Justícia i Interior, Salut i Benestar. D'aquesta manera s'assegura que els professionals de l'àmbit judicial, policial, educatiu, social i sanitari treballen coordinats en la detecció, l'actuació, el tractament i el seguiment de l'infant en qualsevol situació de perill.

Convé però, recordar que la ratificació de qualsevol Conveni Internacional, comportarà pel Govern d'Andorra destinar un expert en el tema per elaborar els corresponents informes periòdics per al Comitè d'experts corresponents del Consell d'Europa (o de Nacions Unides quan s'escau), assistir a les reunions de control, seguiment i avaluació dels informes dels diferents països i estudiar i estar al dia dels diferents informes i recomanacions que emanen del Consell d'Europa en aquesta matèria.

Per tots aquests motius, puc afirmar que la ratificació d'aquest Conveni Internacional, està en línia amb la pràctica habitual de tots els serveis públics del Principat, no suposa un trasbals especial en la nostra organització de treball, i en canvi ofereix més garanties d'homologació de la nostra pràctica amb la dels altres països de la comunitat internacional. Que ens permeten evidentment, millorar, -és indispensable-, el nostre treball i fer front a les noves necessitats que es presenten.

Per acabar, voldria agrair l'excel·lent clima de treball que hem tingut amb els grups parlamentaris en aquest tema, així com ressaltar el treball de col·laboració entre els Ministeris d'Interior i de Salut i Benestar. I permetin-me també reconèixer la feina de tots els equips i de l'equip d'Afers Exteriors, aquí i a fora, pel que fa al lligam d'aquests textos amb el programa d'acció de la presidència del Consell de ministres del Consell d'Europa.

Per tot l'anteriorment exposat, aquest Govern proposa i recomana al Consell General la ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexuals, adoptat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la consellera Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració la Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexual, adoptat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007.

D'aquesta manera donem resposta a la Proposta d'acord que vàrem presentar i votat per assentiment en aquesta Cambra en la sessió ordinària del 19 d'abril del 2012 i al compromís d'Andorra durant la presidència del Consell d'Europa, de ratificar-lo.

En aquell moment ja es va explicar de forma àmplia quin era l'abast del Conveni, però ara només voldria fer unes certes consideracions.

El Consell General es va adherir a la Campanya "Un de cada cinc" amb la declaració feta a la sessió ordinària del dia 13 de juny del 2012. Aquesta campanya té com un dels seus principals objectius la promoció per part dels parlamentaris del Consell d'Europa de la signatura i de la ratificació d'aquest Conveni.

El Consell General en el marc de la campanya "Un de cada cinc" el passat dia 20 de juny ja va acollir la taula rodona, "Les xarxes socials i la prevenció de l'assetjament i de l'abús sexual sobre els menors", on es va explicar la importància de la incorporació d'aquest Conveni internacional en el nostre ordenament jurídic per completar de forma eficient la lluita contra aquesta xacra social.

Andorra, país membre del Consell d'Europa ha treballat per la consolidació de la cultura de la garantia i protecció dels drets humans. La violència sexual contra els nens, un dels grups més vulnerables de la nostra societat, és una de les pitjors formes de violència i una violació molt greu dels drets humans i de les llibertats fonamentals; generalment, els nens són incapaços de defensar-se i de denunciar a l'agressor, ja que moltes vegades la violència ve de part de persones pròximes al seu cercle de confiança.

El Conveni de Lanzarote, que va entrar en vigor el primer de juliol del 2010, es basa en la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets del Nen, i és l'eina jurídica internacional més complerta on l'abús sexual dels nens es contempla com a delicte, exigeix mesures legislatives de les quals Andorra ja n'ha adoptat moltes en les modificacions del Codi penal que hem fet últimament de caràcter penal en aquesta matèria, inclou els abusos comesos en el si de la família, de la llar o de l'entorn proper, a través de les xarxes de crim organitzat o per mitjà d'internet. Introdueix noves categories de delicte en dret penal, harmonitza les sancions penals, l'obligació dels estats membres d'adoptar mesures per prohibir activitats que involucrin contactes regulars amb nens, la introducció d'una clàusula d'immunitat penal pels nens víctimes, la cooperació internacional amb la finalitat de combatre efectivament aquestes activitats criminals, freqüentment transnacionals, així com la millora de la protecció i assistència de les víctimes i les seves famílies.

Tal i com queda recollit a l'informe fet pel Ministeri de Salut i Benestar, caldrà desenvolupar un conjunt de mesures en aquesta matèria que van molt més enllà del que s'està realitzant en l'actualitat com poden ser les mesures de difusió i sensibilització sobre la necessitat de protecció dels menors i adolescents en molts dels diferents àmbits com poden ser l'educació, l'esport, el comerç, la cultura i el lleure, els mitjans de comunicació i sobretot l'internet i l'ús de les xarxes socials per part dels adolescents.

El Conveni subratlla la importància de la recopilació de dades, de la mateixa manera que caldrà disposar d'un registre de perfils genètics de totes les persones condemnades per la justícia andorrana, i s'insta que s'estableixin serveis perquè els nens puguin notificar els abusos.

Les polítiques de prevenció eficaces també depenen de la precisió i la qualitat de les dades recollides. Per aquest motiu aquest Conveni per a la protecció dels nens demana als països que estableixin moltes mesures preventives perquè la voluntat és que arribem a zero de cada cinc... a zero, és a dir que treballem per l'eradicació.

Les mesures preventives en les quals podem treballar poden ser: seleccionar, reclutar i formar les persones que treballen en contacte amb nens.

Garantir que els menors són conscients dels riscos d'explotació i abús sexual així com dels mitjans per protegir-se.

Garantir mesures d'intervenció controlades regularment, dirigides tant a delinqüents sexuals

com a potencials delinqüents i encaminades a prevenir els delictes sexuals contra menors.

Tot i que estem profundament satisfets de què finalment es pugui ratificar, el Govern ha presentat una reserva en aquesta ratificació, que es basa en no aplicar l'apartat 2 de l'article 24 relatiu a la repressió de la temptativa als delictes establerts de conformitat amb l'article 21 apartat 1 lletra c), el qual ja es troba previst a l'article 155.4 del Codi penal i que resulta inoperant i de difícil valoració amb la descripció que es fa en l'article 17.1 del concepte de la temptativa. L'adopció d'aquesta mesura que no suposa cap pas enrere en la defensa dels infants i adolescents... no suposa, perdó, no suposa cap pas enrere en la defensa dels infants i adolescents contra l'explotació i l'abús sexual.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari votarà a favor de la ratificació de dit Conveni.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari donarà suport a la ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexual adoptat a Lanzarote.

Ens felicitem que el nostre país figuri en breu a la llista de països que han signat i ratificat un extens conveni que protegeix els drets dels infants.

Aquest constitueix un avanç en la prevenció dels delictes sexuals contra els menors, la persecució penal dels seus autors i la protecció dels infants víctimes d'aquests delictes.

Ara bé, el que sí demanem al Govern que actuï ràpidament i de manera eficaç per implementar les obligacions emanant d'aquest Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula el Sr. Pere Obiols.

El Sr. Pere Obiols:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra la Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexual, adoptat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007. Aquest Conveni va ser signat per Andorra el passat 29 de juny del 2012. A data d'avui aquest Conveni ha estat signat per quaranta-sis membres dels quals vint-i-nou ja l'han ratificat.

Com hem sentit a les intervencions anteriors, aquesta Cambra ratificarà el Conveni amb el suport dels tres grups parlamentaris.

L'explotació sexual i l'abús sexual es troba en les pitjors formes de violència contra els infants. Segons UNICEF aproximadament dos milions d'infants són víctimes cada any de l'anomenada indústria del sexe. Més d'un milió d'imatges d'infants, víctimes d'abusos sexuals, circulen actualment per internet.

D'acord amb les dades del Consell d'Europa un de cada cinc infants són víctimes d'abusos sexuals durant la seva infància. Constitueix, per tant, un dels majors problemes amb els quals actualment han d'afrontar els mecanismes de protecció dels drets dels infants.

La campanya "un de cada cinc" del Consell d'Europa, -a la qual es va adherir el Consell General-, vol posar fi a l'explotació de l'abús sexual contra els infants i es fixa dues fites principals: d'una banda, potenciar la signatura, ratificació i posada en pràctica del Conveni i de l'altra, dotar als infants, a les seves famílies i a tota la societat en general del coneixement de les eines per prevenir i denunciar l'explotació i l'abús sexual contra els infants.

El Conveni de Lanzarote va néixer de la voluntat de posar fi a la impunitat dels agressors sexuals, protegir als infants i prevenir l'explotació i els abusos sexuals. És la resposta més completa de la comunitat internacional contra el fenomen de la violència sexual contra els infants.

El Conveni de Lanzarote és un instrument jurídic internacional fonamental ja que es tracta del primer instrument que considera com a delicte els abusos sexuals envers els infants inclosos els que tenen lloc a la llar o en el si de la família, fent ús de la força, de la coacció o de l'amenaça, i tot això expressant la nostra voluntat de ratificar aquest Conveni a fi de prevenir i protegir els infants contra l'explotació i l'abús sexuals.

Així i seguint tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor d'aquesta Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexual, adoptat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i acabades les intervencions, i si no hi ha tampoc objeccions els proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

A la vista del resultat declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4-Examen i votació de la Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 66/2013, del 4 de desembre i no s'hi ha formulat cap esmena.

El Govern desitja intervenir...

Sra. Cristina Rodríguez teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Com he dit en el cas del Conveni de protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexual, és voluntat d'aquest Govern impulsar la ratificació de convenis internacionals que el Govern d'Andorra ha anat signant al llarg dels anys, però que no estaran en vigor al nostre Principat fins al moment en què són ratificats. Són importants algunes repeticions.

M'agradaria tornar a ressaltar també que la signatura d'aquest Conveni també feia part de les prioritats de la presidència andorrana del Comitè de ministres del Consell d'Europa que vàrem tenir la responsabilitat d'exercir de novembre del 2012 el passat mes de maig del 2013.

També hem de reconèixer que aquesta ratificació és desitjada pel Govern, doncs des del Ministeri de Salut i Benestar, amb la col·laboració dels diferents ministeris: Justícia i Interior, i d'Educació i Joventut, i altres *partners*, ja existeix una pràctica consolidada i certament millorable de 8 anys d'atenció integral a les dones víctimes de violència domèstica, amb la revisió dels circuits corresponents, de la coordinació de professionals en l'àmbit social, de la dotació dels recursos necessaris per atendre i facilitar la reinserció de totes les dones víctimes. Així mateix, existeix una pràctica consolidada d'activitats escolars en educació secundària per prevenir les situacions de risc de

violència vers les dones, i de sensibilització de tota la població juvenil sobre aquesta problemàtica.

Convé, com he dit anteriorment, recordar que la ratificació de qualsevol Conveni Internacional, comporta pel Govern d'Andorra destinar una persona experta en el tema a elaborar els corresponents informes periòdics per a la comissió corresponent i fer el seguiment dels diferents informes i recomanacions que s'han d'estudiar en el si del Consell d'Europa en aquesta matèria i, evidentment, actuar i anticipar amb els canvis i les actuacions corresponents.

Així, puc afirmar que la ratificació d'aquest Conveni internacional, es correspon amb la pràctica habitual de tots els serveis públics del Principat i amb la nostra organització de treball, i a més ofereix més garanties d'homologació de la nostra pràctica amb les dels altres països de la comunitat internacional.

Per acabar, agrair de nou l'excel·lent clima de treball que hem tingut amb els grups parlamentaris en aquest tema, així com ressaltar el treball de col·laboració entre els diferents ministeris i tota la feina que està en curs a nivell dels diferents grups parlamentaris i altres estaments.

Per tot l'anteriorment exposat, aquest Govern proposa i recomana al Consell General la ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris, té la paraula pel Grup Mixt la consellera Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració la Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència de gènere, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011.

Tornem un altre cop a donar resposta a la Proposta de resolució que va presentar el nostre grup parlamentari i que es va votar per assentiment en aquesta Cambra en la sessió de debat d'orientació política del dia 20 de juny d'aquest mateix any passat i al compromís d'Andorra, com no podia ser d'una altra manera, durant la presidència del Consell d'Europa, de ratificar-lo.

Amb aquest instrument internacional, jurídicament vinculant, Andorra es dota d'una eina fonamental per la lluita contra la violència de gènere i la violència domèstica que pateixen les dones per la seva condició de dona.

Fem una valoració positiva del fet de què Andorra es suma a un marc legal únic a Europa com a eina important per lluitar contra la violència de gènere, la violència domèstica, els matrimonis forçats, la mutilació genital o els crims d'honor, de la mateixa manera que es contemplen mesures de protecció i assistència a les víctimes que ens ha de permetre actuar en un marc global i integral amb les mesures polítiques i judicials necessàries tant de protecció cap a les víctimes com les sancionadores als agressors amb agreujants en cas del cònjuge o parella o membre de la família, i amb els recursos econòmics que calgui per lluitar contra aquesta xacra social.

Aquest Conveni fa una crida a tota la societat, en particular als homes, joves i nens perquè canviïn la seva actitud envers les dones i s'aconsegueixi una major igualtat entre les dones i els homes.

Si em permeten unes dades, el 45% de les dones de la Unió Europea declaren haver patit alguna vegada violència de gènere, i entre el 40-45% assenyalen haver patit assetjament sexual al seu lloc de treball. A Europa hi ha una mitjana de 7 dones al dia assassinades pels seus maltractadors.

La lluita contra la violència de gènere en la parella, ha estat una prioritat marcada pels diferents governs d'Andorra des de ja fa molts anys en el marc del Pla d'acció per al foment de la igualtat d'oportunitats entre els homes i les dones.

Tot i que a Andorra les dades són més optimistes, mai es pot baixar la guàrdia.

Les dades registrades entre el gener i octubre d'aquest any per part de l'Equip d'Atenció Integral a la Dona posen de manifest 161 casos atesos, 80 dels quals nous.

En el 100% dels casos atesos hi ha abús psicològic, mentre que aquest tipus d'abús se suma l'econòmic en el 70% dels casos, el físic en el 67%, social en el 60%, i el sexual en el 16%.

Però el Consell General i els seus grups parlamentaris també entenen que cal prioritzar la lluita contra la violència envers les dones per la qual cosa s'està elaborant de forma consensuada entre els tres grups parlamentaris el projecte de llei, millor dit, perdó! La Proposició de llei per a la prevenció i eradicació de la violència contra la dona, on es vol destacar la prevenció i els continguts educatius en igualtat com a eines fonamentals per l'eliminació de qualsevol

forma de violència envers les dones, la protecció de les víctimes i la persecució dels agressors.

Ratificar aquest Conveni posa les bases sobre l'actuació tant a nivell preventiu amb la formació en la gestió de conflictes sense violència, com l'actuació sobre les víctimes i els seus fills i filles, en cas de necessitat, sense que la crisi econòmica sigui un escull i les polítiques desenvolupades siguin útils a l'hora també de la recuperació completa tant física com psicològica de les víctimes amb els professionals preparats i formats per desenvolupar-les.

Ja que al ratificar aquest Conveni adquirim un compromís internacional d'estàndard de qualitat en les polítiques de lluita contra la violència de gènere i la violència domèstica.

En aquest Conveni també, el Govern ha presentat una reserva de conformitat amb l'article 78 apartat 2 on es reserva el dret de no aplicar les disposicions previstes a l'article 30 apartat 2, sobre la responsabilitat subsidiària de l'Estat de concedir una indemnització per danys greus contra la integritat física o la salut quan el perjudici no estigui cobert per altres fons, la indemnització a càrrec de l'autor condemnat pel delictes ja es troba regulat al Codi de procediment penal. També es justifica sobre el fet de què Andorra no forma part del Conveni Europeu sobre la indemnització de les víctimes de delictes violents.

Creiem que aquesta reserva, aquesta esmena que s'ha presentat segurament amb el temps podrem aixecar-la amb un treball conjunt entre tots.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari votarà a favor de la ratificació de dit Conveni.

No vull marxar sense donar les gràcies a tots els ministeris implicats i més que res amb la paciència que han tingut amb mi perquè he estat una mica pesada, per ratificar aquests convenis.

(se sent riu)

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula la consellera Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari donarà, -evidentment-, suport a tot Conveni Internacional que protegeixi els drets de les persones i avui ho farem per al Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita

contra la violència envers les dones i la violència domèstica, conegut com a Conveni d'Istanbul.

Aquest és el primer instrument jurídic vinculant a nivell europeu que proporciona un marc jurídic complet per a la protecció específica de les dones contra qualsevol forma de violència.

Tal i com s'analitza l'informe de la Coordinadora d'Asseriments Jurídics del Ministeri de Justícia i Interior, el nostre Codi penal continuarà presentant mancances per una aplicació adequada d'aquest Conveni un cop en aplicació la Llei qualificada de modificació del Codi penal del darrer 10 d'octubre.

Per aquesta raó, el nostre grup demana a Govern celeritat en l'adequació del Codi penal a fi de no perjudicar cap víctima per una aplicació minorada dels drets que li atorguen el dit Conveni.

Caldrà adequar el termini de prescripció respecte als delictes de matrimoni forçat, mutilació de genitals femenins, avortament i esterilitzacions forçoses quan la víctima és menor d'edat, de manera que el còmput per al termini s'iniciï a partir de la majoria d'edat de la víctima i no a partir del moment en què es produeix el fet.

També serà necessari considerar com a circumstància agreujant, tal i com demana el Conveni, quan el delicte de violència física o psíquica desvinculada de l'àmbit domèstic, es cometi davant d'un menor.

D'igual manera, haurà de ser també circumstància agreujant la condició d'antic cònjuge o parella, determinats graus de parentiu per consanguinitat, afinitat i adopció en els casos de mutilació de genitals femenins i avortament i esterilitzacions forçades.

Per aquest Conveni, Govern ha optat per fer una reserva a l'article 30 apartat 2, - i ho ha comentat, també, la consellera del Grup Mixt.

En aquest apartat es defineix l'obligació de l'estat de concedir una indemnització adequada a les víctimes que hagin patit danys greus a la integritat corporal o a la salut, en la mesura en què el perjudici no estigui cobert per d'altres fonts, especialment per l'autor del delicte, per les assegurances o els serveis socials i mèdics finançats per l'estat.

En l'informe jurídic de Govern, es justifica la reserva considerant que el fet d'haver d'atorgar una indemnització de l'Estat a les víctimes de violència de gènere podria suposar un greuge comparatiu en relació a altres persones.

De manera general, ens preocupa aquest tipus de raonament.

Lamentem que en lloc d'impulsar la millora de la condició d'aquells que estan en situació de patiment, sigui quina sigui la raó, una vegada més, el Govern de Demòcrates per Andorra opti per eximir-se del que considerem que hauria de ser la seva obligació.

Ara bé, tanmateix, i considerant que aquest Conveni aporta moltes millores, avui donarem suport a Govern en la ratificació d'aquest Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula la Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a votació la Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers la dona i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011.

El Principat d'Andorra va signar aquest Conveni el passat 27 de novembre del 2013. Avui aquesta Cambra ratificarà dit conveni amb el suport dels 3 grups parlamentaris, -com hem pogut sentir en les intervencions anteriors. Fins avui, aquest Conveni ha estat signat per 32 estats, dels quals 8 ja l'han ratificat. El Conveni necessita 10 ratificacions per entrar en vigor.

La violència envers la dona i la violència domèstica representen a Europa la violació més greu dels drets humans per raons de gènere. Aquests actes de violència són comesos per homes de l'entorn social de la dona més immediat, sovint parelles o parelles anteriors de les víctimes.

El Conveni insisteix en la importància de la prevenció, ja que la prevenció de la violència envers la dona i la violència domèstica estalvia sofriment i salvavides.

Voldria enumerar els objectius del Conveni perquè tots siguem conscients de la seva importància:

- Primer punt: protegir les dones contra tots els tipus de violència i prevenir, perseguir i eliminar la violència envers les dones i la violència domèstica.

- Segon punt: contribuir a eliminar tots els tipus de discriminació envers les dones i promoure la igualtat real entre les dones i els homes, incloent-hi, mitjançant l'autonomia de les dones.

- Tercer punt: concebre un marc legal, polítiques i mesures de protecció i assistència per a totes les

víctimes de violència envers les dones i de violència domèstica.

- Quart punt: promoure la cooperació internacional per eliminar la violència envers les dones i la violència domèstica.

- Cinquè punt: donar suport i ajudar a les organitzacions i els cossos de seguretat per cooperar de manera eficaç per adoptar un enfocament integrat amb vista a eliminar la violència envers la dona i la violència domèstica.

Els estats que trien de ratificar el Conveni es comprometen a prendre certes mesures a nivell de prevenció, com:

- Formar els professionals que estan en contacte estret amb les víctimes;

- Promoure regularment campanyes de sensibilització;

- Provar d'incloure en els programes i en els suports pedagògics temes d'igualtat de sexes i la solució de conflictes sense violència en les relacions interpersonals;

- Posar en funcionament programes terapèutics per als autors de violència domèstica;

- Treballar amb col·laboració amb les ONG's;

- I implicar els mitjans de comunicació i el sector privat amb l'eliminació des estereotips de gènere i amb la promoció del respecte mutu.

El Conveni també insisteix en mesures d'assistència i de suport a les víctimes i de protecció jurídica. També estableix els procediments civils i penals específics en cas de violència envers la dona.

El Principat d'Andorra va ratificar l'any 1997 el Conveni de les Nacions Unides sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona fet a Nova York el 18 de desembre del 1979, i l'any 2002 va ratificar el Protocol opcional d'aquest Conveni, fet a Nova York el 6 d'octubre del 1999. Andorra, amb la ratificació d'aquests i altres Convenis de les Nacions Unides i del Consell d'Europa, demostra que és un Estat convençut i ferm amb la defensa dels drets humans. És en aquesta mateixa línia que avui ratificarem el Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica. És més, els tres grups parlamentaris estem treballant conjuntament una llei per a la prevenció i eradicació de la violència envers la dona, que recollirà totes les recomanacions del Comitè de les Nacions Unides del Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona i també del Conveni que avui examinem en aquesta Cambra.

Entenem que encara queden molts esforços per fer en l'àmbit de la no discriminació de les dones, però tenim la convicció que des del Govern i des del Consell General es faran tots els passos necessaris a fi de poder eradicar totes les formes de discriminació i violència envers les dones.

Dit tot això, exposem la nostra voluntat de ratificar aquest Conveni a fi de prevenir tot tipus de violència envers la dona, protegir-la, i contribuir a eliminar tots els tipus de discriminació envers la dona. Així, i seguint tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor d'aquesta Proposta de ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha tampoc objeccions al respecte, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5- Nomenament, si escau, de dos membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

La proposta de la candidatura del Consell d'Administració de l'INAF fou presentada pel Govern i ha estat publicada en el Butlletí número 2/2014, del 9 de gener.

Demanaria al Sr. Carles Enseñat, secretari de torn de la Sindicatura, si és tan amable de llegir-nos aquesta candidatura.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

La Candidatura del Consell d'Administració de l'INAF està formada pel Sr. Francesc Areny Casal i el Sr. Josep Casal Casal.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Per presentar la proposta intervé per part de Govern...

Ningú intervé...

No hi ha presentació...

Alguna intervenció per part dels grups...

Bé, si no hi ha cap manifestació al respecte, i si no hi hagués objecció, els proposaria que aquesta candidatura fos acceptada.

Perdó, Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El grup parlamentari que represento sol·licita poder votar aquesta candidatura.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

D'acord.

Doncs, no havent-hi més intervencions que aquesta, passariem a la votació de la candidatura.

Només recordar-los que la candidatura, segons el que estableix l'article 10 de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, requereix el vot favorable de les dos terceres parts del Consell General, és a dir, de 19 consellers.

Si en aquesta primera votació no s'assolís aquesta majoria, s'hauria de procedir a una segona votació. En aquest segon supòsit seria suficient la majoria simple dels vots.

Procedim, doncs, a la votació. S'obre un breu termini per poder votar.

Sr. secretari si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

24 vots a favor, 3 abstencions.

El síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat i constatat que el nombre de vots és suficient...

Perdó. Sembla que han tingut algun problema... Ha estat un malentès. No hi ha hagut problema.

Doncs, reprenc el que estava manifestant. A la vista del resultat, i constatat que el nombre de vots és suficient, proclamo elegits els Srs. Francesc Areny Casal i Josep Casal Casal com a membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Passem al sisè i darrer punt de l'ordre del dia.

6- Examen i votació del Projecte de Llei de modificació del Codi de la circulació, del 10 de juny de 1999.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 3/2014, del 17 de gener.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió, el Sr. David Rios Rius, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 25 de novembre va iniciar-se la tramitació del Projecte de Llei de modificació del Codi de la circulació, del 10 de juny del 1999, sota el procediment d'urgència. De conformitat amb els articles 92 i 93 del Reglament del Consell General, els grups parlamentaris vam presentar-hi esmenes a l'articulat. En concret 10 esmenes, 1 esmena el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 6 esmenes el Grup Parlamentari Demòcrata i 3 esmenes el Grup Mixt.

La Comissió va iniciar els seus treballs el 23 de desembre amb la meua nominació com a ponent i va reunir-se els dies 9 i 16 de gener per debatre i votar les esmenes presentades. De les esmenes presentades una esmena va ser aprovada per unanimitat, 5 esmenes van ser transaccionades i aprovades, 4 d'elles per unanimitat i 1 per majoria, 1 esmena va ser aprovada per majoria i 3 esmenes van ser retirades. Així mateix esmentar que la Comissió va acordar per unanimitat corregir petits errors ortogràfics detectats.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Entrem en el primer torn d'intervencions per part dels grups.

Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la consellera Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració el Projecte de Llei de modificació del Codi de la circulació, del 10 de juny de 1999.

Els canvis que es proposen en aquesta modificació van orientats a aconseguir una major seguretat viària

i alhora adaptar-se a les circumstàncies de l'evolució tant de les xarxes viàries com de les polítiques de protecció del medi ambient i de la seguretat de les persones. De la mateixa manera, tal i com es demana des dels organismes internacionals, les legislacions relatives al tràfic no han de ser una qüestió interna de cada país, sinó que han de buscar una certa uniformitat en la resta d'estats.

Si detallem els canvis proposats es poden centrar en 3 grans eixos:

- Primer: en quant a seguretat viària hivernal. El canvi suposa que els dies que la via estigui nevada o gelada és obligatori dur els equipaments necessaris per circular, aquesta obligació comporta la tipificació de la sanció corresponent en funció del tonatge del vehicle així com la immobilització del vehicle en cas de representar un perill per a la circulació.

S'ha tret de l'obligatorietat la retirada de les rodes de claus en cas de què la calçada estigui neta de neu.

En aquest punt també hem de destacar que tot i que hi haurà l'obligatorietat de dur els equipaments a punt a l'interior del vehicle independentment de la climatologia, s'ha descartat la tipificació de la sanció econòmica. La motivació es basa en què ara per ara existeixen molts països europeus on no és obligatori circular amb equipaments durant el període hivernal, i cada vegada són més els que relacionen aquesta obligatorietat a les condicions meteorològiques o a la senyalització com és el cas d'Espanya o França. Andorra tot i que és un país de neu alhora és un país turístic que rep prop de 8 milions de turistes a l'any dels quals molts provenen de països que no obliguen a dur equipaments als vehicles, de la mateixa manera que molts d'ells vénen a visitar el principat en dies que la calçada es troba totalment neta de neu o gel degut a les condicions climatològiques. El fet de tipificar una sanció en aquesta obligatorietat ens va generar dubtes sobre quin és el tracte que havien de donar, ja no sols als turistes sinó també als nostres ciutadans, molts dels quals els dies que neva no agafen el seu vehicle particular per moure's per Andorra degut a què no el tenen equipat, o bé inclús moltes famílies disposen de dos vehicles, un equipat pels dies de neu i un altre que utilitzen els dies on les condicions climatològiques són bones i la calçada es troba neta de neu i de gel.

Acceptem la crítica de què les obligatorietats sense tipificar una sanció són d'escàs compliment, però hem cregut que el problema el teníem els dies en què la calçada es troba amb neu o gel, i aquesta sí que es sanciona de forma important.

Es pot plantejar una tasca més pedagògica que la pròpia sanció.

Segon: en quant a la protecció del medi ambient. Ara només es podran matricular o inscriure els vehicles que disposin de la classificació euro V o superior, amb la finalitat de limitar la contaminació que es produeix pels vehicles de carretera, seguint les indicacions del Reglament de la CE núm. 715/2007 del Parlament Europeu i del Consell del 20 de juny i en el seu annex 1 del reglament trobem els valors límit de les emissions per cada categoria de contaminants i pels diferents tipus de vehicles.

Aquí hem de destacar, l'esmena que es va transaccionar amb l'objectiu de què els vehicles de l'Administració com els vehicles no oficials d'urgència destinats a ús sanitari o de seguretat i els vehicles d'ús agrícola i ramader, que no fossin exclusivament tractors o similars, quedessin inclosos en aquestes obligacions.

No podíem acceptar que aquest tipus de vehicles quedessin exclosos pel respecte al medi ambient de la mateixa manera que la resta, i que es donés la situació de veure circular per les nostres carreteres vehicles molt vells i probablement en un estat indegut.

Els vehicles amb matrícula temporal s'acceptarà que es puguin matricular o inscriure amb la ITV, sense el requisit euro, però en el cas d'importació de vehicles, aquests sí que hauran de tenir aquesta classificació euro corresponent.

Tercer: en quant a la seguretat de les persones. La situació actual fa que l'augment de l'ús de les autocaravanes pel col·lectiu de jubilats augmenta de forma important, la modificació proposada va en el sentit de permetre que les persones majors de 70 anys puguin continuar conduint exclusivament la seva autocaravana, tot i tenir de renovar la llicència de forma anual amb el corresponent certificat mèdic que acrediti el seu estat de salut de forma correcta.

I en vista de totes aquestes consideracions, el nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. David Rios tenni la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé la modificació del Codi de circulació que se'n proposa avui de votar val la pena que tinguem en compte la història perquè realment és sorprenent el

fet que avui estiguem votant aquesta modificació del Codi de circulació.

Primer de tot hauríem de destacar de què potser no són dates avui, com per votar una llei que hauria d'haver entrat en vigor potser el mes de setembre o octubre. Perquè principalment recordo que la intenció d'aquesta modificació precisament és millorar la viabilitat hivernal i ara pràcticament podríem dir que ja hem passat mig hivern o com a mínim mig període de nevades complicades. A banda de què el Projecte està fora de temps perquè el ministre el va presentar tard, també el ministre hauria d'agrair la possibilitat de què, o com a mínim la bona voluntat de Sindicatura per admetre a tràmit com a mínim d'urgència. Perquè si Sindicatura no hagués tingut aquesta bona voluntat estaríem parlant el mes de març o abril de la votació d'aquesta llei. Per tant, el ministre hauria d'agrair la bona voluntat de la Sindicatura per l'admissió a tràmit d'urgència, que és un admissió de fet agafada una mica amb molt bona voluntat com comentó.

Bé la modificació, tal com la va presentar el ministre en roda de premsa té dos eixos principals. Un és millorar la viabilitat hivernal. Un tema que ens preocupa moltíssim. I un altre és millorar l'eficiència energètica del parc automobilístic, que es mou per Andorra.

En quant a l'eficiència energètica no podem estar més d'acord, tot el que sigui evolucionar cap a vehicles menys contaminants i més eficients energèticament, hi donarem suport.

En quant a la seguretat hivernal, hem de tornar a destacar una afectació que ha tingut el treball en Comissió. M'explico. La llei obliga que els vehicles quan hi hagi la calçada en males condicions hagin de circular, tots els vehicles hagin de circular amb equipaments especials. Això és una obligació, i té una infracció i una sanció. En canvi, una segona obligació, que creiem que és important de mantenir, i era important de tenir-la en compte, que per això entenc que el ministre la va proposar, és que els vehicles circulessin de l'1 de novembre fins el 15 de maig amb equipaments especials o com a mínim amb unes cadenes al maleter. Això segons el ministre el no compliment d'aquesta obligació provocava una sanció, -perdó una infracció i una sanció-, i curiosament el treball en Comissió, el que ha fet ha sigut eliminar aquesta infracció i aquesta sanció. Per tant, encara que la llei determini, -la llei que avui previsiblement s'aprovarà-, encara que la llei determini que de l'1 de novembre fins al 15 de maig, tots els vehicles hagin d'anar equipats, si hi ha algun vehicle que no ho fa, doncs no se'l podrà sancionar perquè no esdevindrà una sanció. Això ha sigut el tràmit legislatiu, el Grup Parlamentari Demòcrata

que ha eliminat aquesta sanció. Nosaltres no podem estar-hi d'acord, per una banda perquè el fet aquest, el dissabte passat demostra que l'obligatorietat, la infracció, la sanció seran efectius. Repeteixo, el dissabte passat al matí no hi va haver problemes de circulació i va ser a la tarda quan realment es va produir un caos al país fruit de què molts vehicles ja estaven fora de casa i al tornar cap a casa seva van tenir molts problemes. Aquest era un exemple clar que em ve molt bé per demostrar que és una bona cosa que des de l'1 de novembre fins al 15 de maig els vehicles vagin equipats, i que per qualsevol eventualitat o canvis de temps. El nostre grup per tant, valora per altra banda, els consellers generals tenim l'obligació de fer lleis lògiques, tenim l'obligació de fer bones lleis, tenim l'obligació de què les lleis tinguin una lògica perquè els ciutadans la puguin complir. Nosaltres no compartim la idea de fer una llei que obligui, però que després el no compliment no comporti ni cap sanció ni sigui una infracció. I més en aquest tema que en el qual nosaltres hi som especialment sensibles. Per tant, nosaltres per les dues qüestions votarem en contra d'aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra el Projecte de llei de modificació del Codi de la circulació.

El Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a aquest Projecte de llei, des del convenciment que és una iniciativa necessària, ja que proposa modificar puntualment el Codi de la circulació amb l'objectiu:

- d'incrementar la seguretat viària hivernal,
- introduir el criteri d'eficiència energètica en la importació de vehicles d'ocasió,
- i allargar la validesa dels permisos de conduir de la classe C1, per les persones que condueixen autocaravanes.

Som conscients que és una modificació molt puntual i que, com diu la pròpia exposició de motius del Projecte de llei, caldrà fer una reforma d'abast més ampli.

Aprofitem aquesta ocasió per demanar que aquesta voluntat no quedi només en unes paraules escrites a

l'exposició de motius, i demanem al Govern que es comprometi en aquesta Cambra parlamentària a portar una modificació del Codi de la circulació durant aquesta legislatura.

Un Codi que és del 10 de juny del 1999, i aviat tindrà 15 anys, i que per tant, en molts aspectes, ha quedat obsolet.

És una petició que no solament la fem els consellers del nostre grup parlamentari, sinó que la fem en nom de diferents col·lectius implicats.

Com és habitual, el nostre grup parlamentari ha treballat aquest Projecte de Llei tenint en compte el parer dels col·lectius. Per això, el nostre grup va demanar una petita pròrroga, per reunir-nos amb aquests col·lectius, cosa que els altres grups em sembla que no ho van fer. Em sembla, si no és així, doncs... bé, diu que sí la Sra. Bonet, doncs retiro el que he dit, no sé si el PS ho va fer.

De totes maneres, Sr. Rios, vostè ha fet una intervenció al tema de l'hivern i al tema que si no és obligatori portar, com es diu... equipaments especials a l'interior del vehicle i que han tret la infracció greu i, per tant, la sanció. Jo sobre això li faré una rèplica però després. D'acord?

Alguns dels seus neguits i demandes han estat recollits en forma d'esmenes, em refereixo, doncs, als col·lectius implicats, i així com acaba d'explicar el ponent, en aquest cas el Sr. Rios, el nostre grup parlamentari, ha presentat 6 esmenes, de les quals 1 esmena s'ha aprovat per unanimitat, 3 esmenes han estat retirades per transacció i aprovades per unanimitat, i 2 esmenes s'han aprovat per majoria i en aquest cas han estat recolzades pel Grup Mixt i rebutjades pel grup del PS.

Sr. Rios, suposo que el treball que s'ha fet des de la Comissió d'Economia, en aquest cas, en aquest Projecte de Llei, no li permet dir, en aquest cas, que llacem a la brossa les esmenes de l'oposició. Tot i que és cert que en aquest Projecte de Llei només van presentar una esmena i que va ser una esmena de modificació de l'article 1, però el Grup Parlamentari del Grup Mixt en va presentar 3. Però hi va haver varies esmenes, en concret 4, que van ser retirades per transacció i aprovades per unanimitat, i 1 esmena es va aprovar també per unanimitat. I vostès les van aprovar, d'acord?

Aquesta Llei, com acabo de dir a l'inici de la meua intervenció, tracta de tres matèries: la seguretat viària hivernal, el criteri d'eficiència energètica en la importació de vehicles d'ocasió i l'allargament de la validesa dels permisos de conduir de la classe C1, per les persones que condueixen autocaravanes.

En primer lloc, pel que fa a la seguretat viària hivernal, l'objectiu del Projecte de Llei presentat pel Govern és, evidentment, incrementar-la.

D'aquesta manera, el text preveu que, en cas que la calçada estigui nevada o gelada, es pugui sancionar els vehicles que no portin els equipaments adequats. Amb tot, el nostre grup va considerar que no havia de ser una infracció greu el fet de no disposar d'equipaments especials a l'interior del vehicle durant un període concret.

Pensem, per exemple, que un dia assolellat d'hivern, amb la calçada neta de neu i de gel, no té sentit sancionar. I en aquest país tenim la sort que tenim molts dies assolellats d'hivern.

La nostra finalitat amb aquesta supressió, via esmena, és la prevenció i no la sanció, ja que som un país turístic i entenem que poden arribar al país molts turistes que no portin a l'interior del seu vehicle equipaments especials, si la previsió és de bon temps.

Igualment, a efectes de clarificar la Llei, hem introduït una esmena que especifica quins són els vehicles que s'exceptuen de portar equipaments especials, com són els vehicles de motor de 2 o 3 rodes i els quadricicles. I hem especificat molt més, quins són els equipaments que s'han de portar en situacions on la calçada està totalment o parcialment nevada o gelada, perquè en 15 anys els equipaments també han canviat.

D'altra banda, també hem esmenat l'article 7 que modifica l'article 212 del Codi de la circulació i que és el de les sancions econòmiques.

En aquest sentit, la nostra esmena el que ha fet és diferenciar les sancions en funció del tonatge dels vehicles, perquè com és obvi, si l'objectiu és incrementar la seguretat hivernal, és lògic sancionar amb multes més elevades als vehicles de més tonatge.

En segon lloc, en matèria d'introduir el criteri d'eficiència energètica en la importació de vehicles d'ocasió, aquesta Llei modifica la regulació dels criteris relatius a la importació de vehicles d'ocasió, fins ara autoritzada a vehicles de menys de 3 anys d'antiguitat.

I ara fixa, com a requisit general, per poder matricular i inscriure un vehicle al Registre, que tingui una classificació euro, és a dir, la classificació europea que s'aplica als motors dels vehicles en funció de les seves emissions de gasos, igual o com a màxim d'un nivell inferior al vigent per a l'any en curs.

Amb tot, i pel que fa als turismes, només es poden matricular i inscriure els que tinguin una classificació

euro V o superior, tot això amb l'objectiu d'obtenir criteris d'eficiència energètica i per preservar el medi ambient.

D'altra banda, el nostre grup parlamentari va presentar una esmena a l'article 2 que modifica l'article 141 del Codi, en el sentit de suprimir una de les excepcions, que obria la possibilitat de matricular vehicles més antics del que preveu la Llei en general, sempre que es tractés de vehicles de l'Administració general o d'entitats sense ànim de lucre amb vehicles no oficials d'urgència, destinats exclusivament a ús sanitari o de seguretat.

Entenem que l'Administració ha de ser exemplar i, per tant, no compartíem aquesta excepció.

Aquesta esmena va ser retirada per transacció i aprovada finalment per unanimitat. La transacció neix del fet que el nostre grup, a diferència del posicionament inicial del Grup Mixt, sí que volia mantenir una excepció prevista pel Codi actual, i que fa referència als vehicles per a ús agrícola o ramader. En aquest sentit, els 3 grups parlamentaris ens vam posar d'acord per mantenir l'excepcionalitat quan es justifiqui la necessitat d'un vehicle per a ús exclusivament agrícola o ramader, com els tractors agrícoles o similars. Sempre, això sí, que hagin superat la inspecció tècnica de vehicles i presentat una sol·licitud al departament competent.

Dins l'excepció, i a diferència del que preveia el Projecte de Llei i també el Codi actual, no entra la matriculació de vehicles tot terreny, camionetes, furgonetes, camions o similars.

També, Sr. Rios, ha fet abans durant la intervenció que ha fet al pressupost, ha fet referència a la reducció que s'ha fet al pressupost 2014, en el sector de l'automoció. Em sembla, Sr. Rios, que passar d'un milió d'euros a 700.000 euros, no és pas una xifra que no serveixi per reactivar el sector de l'automòbil. Per tant, pel que fa a les ajudes que el pressupost 2014 preveu pel sector de l'automoció, demanem al Govern que faci una anàlisi exhaustiva del parc de vehicles del país, que suposo que ja ha fet, i que per exemple es destinin més ajudes al desmantellament de vehicles i que les ajudes es facin de manera que permetin una millora del parc de vehicles del nostre país, en el sentit que això corregeixi el fet que aquests anys de crisi econòmica, segurament han comportat un envelliment del parc de vehicles.

En tercer lloc, pel que fa a allargar la validesa del permís de conduir de la classe C1, per a les persones que condueixen autocaravanes, la seva finalitat és que les persones que avui en dia condueixen autocaravanes amb un pes màxim autoritzat de 7.500 quilograms i que compleixen 70 anys, puguin allargar la validesa d'aquesta categoria, renovant-la

d'any en any, ja que aquests tipus de vehicles de lleure cada vegada tenen més seguretat.

A més, s'ha allargat l'esperança de vida i la possibilitat de viatjar de forma autònoma, i també perquè en altres països del nostre entorn, així ho preveuen els respectius codis de circulació.

Es tracta, per tant, d'una Llei que, per als 3 àmbits que s'hi regulen, s'ajusta a la realitat andorrana i també s'inspira en la normativa internacional. A més, com diu la pròpia exposició de motius és una forma d'incidir activament a favor de polítiques que vetllin pel medi ambient i la seguretat de les persones.

És per tot l'exposat anteriorment que votarem favorablement a aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, desitja intervenir...

El ministre Sr. Jordi Alcobé, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es debat una modificació del Codi de la circulació. Una modificació presentada el 19 de novembre del 2013 amb caràcter d'urgència, i admesa amb tràmit d'urgència, la qual cosa agraeixo a la Sindicatura, Sr. Rios. Ho agraeixo sincerament perquè ja ho tenia escrit que ho havia d'agrair i perquè intento ser sempre deferent i agrair a les persones que demostren bona voluntat en possibilitar aquest tipus de tramitacions, en aquest cas Sindicatura. En tot cas jo ho agraeixo als membres que han votat a favor d'aquesta possible tramitació d'urgència.

I us ho agraeixo perquè és una oportunitat d'aplicar mesures ja per aquesta temporada d'hivern a Andorra, -Sr. Rios l'hivern sovint és llarg-, i en benefici de la seguretat viària i de les persones.

En primer lloc, i com s'ha dit, es tracta d'una modificació puntual del Codi de la circulació del 1999. Una modificació que no altera el treball per revisar i actualitzar en el seu conjunt, el Codi de la circulació, després com també s'ha dit, de prop de 15 anys d'aplicació, i en la qual hi estan treballant actualment, amb reunions setmanals, els Departaments de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, en particular l'Àrea de Mobilitat, el Departament d'Indústria, i el Departament de Policia.

Prenc nota Sra. Adellach de l'observació i de la petició del Grup Parlamentari Demòcrata per accelerar el treball, per modificar i reformar el Codi de la circulació. I en aquest sentit, també ofereixo tota la col·laboració i els que ens han pogut traslladar els seus suggeriments per aportar millores modificacions en aquest Codi, el vostre grup parlamentari així com els altres grups parlamentaris d'aquesta Cambra.

És important destacar que cal disposar d'una normativa actualitzada d'acord amb les millores en matèria de circulació viària, i amb la normativa internacional.

Aquest Projecte de Llei de modificació del Codi, anticipa doncs alguns dels aspectes que convé introduir en aquesta modificació de la normativa viària.

Així, el Projecte de Llei presentat pel Govern, proposava introduir dos aspectes, amb l'objectiu d'incrementar la seguretat viària hivernal, i per altre costat, d'introduir un criteri d'eficiència energètica en la importació de vehicles d'ocasió al Principat d'Andorra.

Pel que fa a la seguretat viària hivernal, el text introdueix sancions en el cas de circular sense equipaments especials quan la carretera estigui nevada i gelada, així com l'obligatorietat de disposar d'equipaments especials entre l'1 de novembre i el 15 de maig, com per exemple cadenes de neu a l'interior dels vehicles. Del treball resultant en Comissió, es precisen quins són els vehicles que han de complir amb l'obligatorietat de disposar d'equipaments especials, exceptuant per exemple, les motocicletes; i es reforcen les sancions en els casos d'incompliment pels vehicles pesats de més de 3,5 tones, com els camions. Així, un camió que amb neu a la carretera circuli sense equipaments especials, estarà subjecte a una sanció de 500 euros. I en aquest sentit, el Govern valora positivament i agraeix a la Comissió, la introducció d'aquests nous elements.

Per altre costat, el text resultant manté l'obligació de disposar d'equipaments especials en període hivernal, -1 de novembre-15 de maig-, però elimina la sanció per incompliment d'aquesta disposició, -com ho recordava el Sr. Rios. Es tracta d'un avenç en la normativa viària, atès que l'obligació de disposar d'equipaments especials, com cadenes de neu a l'interior dels vehicles, no existia. Però, alhora, el Govern també considera necessari abordar una reflexió a l'entorn de l'establiment d'un règim d'infraccions i sancions sobre aquesta mesura, en el treball de reforma global del Codi de la circulació, a efectes de millorar l'eficàcia en l'aplicació de la norma. En aquest sentit, Sr. Bartumeu no sé si és per

casualitat perquè es comprovarà que en aquest cas el grup parlamentari no és una fotocopiadora pel que fa a les esmenes introduïdes en aquesta matèria.

Igualment, aquesta Llei modifica la regulació dels criteris relatius a la importació de vehicles d'ocasió, fins ara autoritzada únicament, i salvades algunes excepcions, a vehicles de menys de tres anys d'antiguitat. Així, amb l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el requisit general d'antiguitat per poder matricular i inscriure un vehicle d'ocasió al registre, es substitueix per un criteri vinculat a l'eficiència energètica dels vehicles, com és la classificació euro, -que ha explicat molt bé la consellera Adellach. A tal efecte, s'estableix que només es podran matricular i inscriure al registre de vehicles aquells que tinguin, com a màxim, una antiguitat inferior a un nivell per sota de l'euro vigent l'any en curs, i en tot cas, no inferior a l'Euro V. A efectes pràctics, això implica que a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es podran importar i matricular vehicles amb classificació Euro V, això són vehicles fabricats a partir del setembre del 2009.

Finalment, el Govern també considera favorable la inclusió d'un nova disposició en aquest Projecte de Llei, per permetre a les persones titulars d'un permís de conduir de la categoria C1, que permet la conducció d'autocaravanes, de poder renovar anualment aquest permís en unes condicions determinades a partir dels 70 anys.

Agraeixo doncs totes les aportacions efectuades, en forma d'esmenes, pels grups parlamentaris, i el treball en Comissió. El Govern celebra que aquesta modificació permeti incrementar la seguretat viària i de les persones, i es pugui aplicar ja durant aquesta temporada d'hivern.

Bé, dit això, no puc entendre Sr. Rios que el vostre grup parlamentari no doni suport a aquest Projecte de Llei. De fet, quasi puc entendre una abstenció del vostre grup parlamentari, però no puc entendre un vot en contra o un vot negatiu atès que és una mesura que clarament incrementa la seguretat viària i la seguretat de les persones. Sr. Rios, com es diu, si Déu vol, l'any que ve hi haurà un altre hivern, i un altre hivern, i un altre hivern, i un altre hivern. I per tant continuarà nevant, i espero que sigui així. I per tant aquesta mesura doncs s'aplicarà aquest hivern, el que queda d'hivern i també els propers hiverns, i per tant és una mesura molt positiva per al nostre país. Un país de muntanya com sabeu i subjecte en temporada d'hivern quasi bé diàriament o molt sovint a condicions adverses climatològiques. Per tant, lamentar el vostre vot negatiu i agrair el suport parlamentari del Grup Parlamentari Demòcrata i Grup Parlamentari Mixt sobre aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Mixt...

No hi ha intervenció.

Per part del Grup Socialdemòcrata....

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, constatar vist que la consellera Adellach ho ha esmentat, constatar la gran oposició destructiva que fa el Grup Parlamentari Socialdemòcrata perquè de les deu esmenes presentades, el Grup Socialdemòcrata n'ha aprovat cinc, és a dir que es demostra la gran oposició destructiva que fem. Tot al contrari, estic parlant amb to irònic per si no se m'ha entès.

Bé, certament és que no m'hagués esperat mai que hagués de defensar la proposta del ministre davant de la Comissió de Finances i davant del seu propi grup parlamentari. És que és, suposo que en aquesta legislatura veurem de tot, i aquesta era una cosa que em faltava per veure. Jo defenso la postura del ministre, defenso la postura de què aquest país és un país de neu, que hem de garantir la seguretat vial en condicions desfavorables però també en condicions favorables, que poden ser canviant en un moment donat molt ràpidament. Recordo que el dissabte passat així va ser, i entenc que és una decisió que ens ha de portar seguretat vial. Tenim, vaja, no sé com ho valoren vostès, però tenim molta sort que quan tenim aquesta situació caòtica al país, no tinguem accidents mortals, no tinguem autobusos que es despenyin i esperem que no sigui el cas, però, és tot el que ens estem jugant. Per tant, som un país de neu, no veig perquè a l'entrada de la frontera no hi ha d'haver un cartell que indiqui a tots els turistes i a totes les persones que entrin al país que de l'1 de novembre fins al dia 15 de maig s'han de portar equipaments especials, unes cadenes no valen tants diners i per tant, no veig quin és el problema de què això passi. Tampoc veig el problema quan tenim un sector molt important de la nostra economia que precisament es dedica a això: a vendre cadenes, a vendre pneumàtics, a vendre equipaments. Per tant, penso que és una equivocació, del grup parlamentari modificar el Projecte de llei del ministre, que en aquest cas compartim l'opinió.

Sobre, vist que ho ha comentat la consellera demòcrata, també permeti'm dir que sí que és cert que el Govern havia proposat un milió d'euros per les ajudes al sector de l'automòbil, cosa que ja vaig comentar en el seu moment que celebràvem. El que no entenem tampoc, tornem a estar en la mateixa situació: com és que el grup parlamentari redueix aquesta partida en 300.000 euros, no entenem quina és la lògica i quin és l'objectiu que es persegueix a banda de voler demostrar que el grup parlamentari està manant el Govern o que lidera en certes ocasions les iniciatives del Govern? No ho entenem. És un altre exemple com el que estic comentant.

I ministre, no és culpa seva que votem en contra de la Llei, no és culpa seva. Entenem que si l'essència de la Llei s'hagués mantingut, l'haguéssim votat a favor, evidentment. Però no podem votar una llei que... Avui fa 25 anys que s'ha mort el Salvador Dalí, i sembla que aquesta Llei sigui un homenatge al surrealisme del Salvador Dalí, precisament avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. Rios, la veritat és que jo no li he dit que faci oposició destructiva, al contrari, penso que el treball que s'ha fet a la Comissió Legislativa d'Economia, s'ha fet molt bon treball, i miri que jo he fet moltes intervencions al Consell i no ho he dit mai, és la primera vegada que ho dic. Que consti.

Ha dit que votaria en contra del Projecte de llei. La veritat és que no ho entenc. És que no ho puc entendre perquè, com li acabo de dir, tal i com ha anat el treball en Comissió, doncs, votar en contra i sobretot amb els motius pels quals vostè diu que vota en contra, doncs, encara ho entenc menys.

I aquí sí que li faré la rèplica, que li he dit, que li faria des de la tribuna, i és sobre el fet que l'important és que sigui obligatori circular amb equipaments quan hi hagi neu o gel a la calçada, i aquí sí que s'ha de sancionar. Penso que hi ha hagut molta confusió sobre la utilització d'equipaments especials en calçada nevada o gelada en aquests darrers dies i les sancions corresponents també hi han de ser. I, el fet de que la calçada no estigui nevada ni gelada, doncs, la veritat és que aquestes confusions no sé si les ha portat pròpiament el Grup del PS. Penso que una bona lectura del Projecte de llei que avui s'aprovarà

en aquesta Cambra, inclús sense el seu vot, doncs, traurà tots aquests dubtes.

El Codi de circulació ha de ser aplicable a tots els vehicles que circulen per les carreteres del país, no es pot fer discriminacions en funció de la matrícula del vehicle. Estic convençuda que això és de sentit comú.

Sr. Rios, l'actual Codi de circulació imposava unes obligacions en el tema de la seguretat hivernal i no eren sancionables, el que es feia era prevenció. També està clar que el que no pot ser és que molts vehicles d'Andorra, sabent el clima que tenim a Andorra, no siguin conscients de què a l'hivern han d'anar equipats perquè el preu de les cadenes, i si vol li diré quin és el preu de les cadenes, tampoc és tant car. Les cadenes per exemple pels turismes, el cost de dos cadenes, si són cadenes de ferro, el preu va de 25 a 30 euros, les cadenes de lona el preu va de 40 a 60 euros, i les cadenes *spiders* que es veu que són molt fàcils de col·locar són 200 euros. El preu evidentment està en funció de les rodes i de les marques. També li podria dir el preu de les cadenes dels camions, dels autobusos, però bé no crec que m'hagi d'allargar en aquest sentit.

A més a més, considero que degut a la crisi, i és ben segur que hi deu haver gent a Andorra que ho està passant molt malament, doncs si no tens un vehicle que porti equipaments especials i que tampoc et pots permetre comprar unes cadenes, doncs, utilitza el transport públic i no facis el caos que es fa sense turistes a Andorra, que ja ho fem els propis andorrans o els propis ciutadans. Això és el meu parer i suposo que també és el parer del meu grup parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, desitja intervenir...

No.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, obrim tot seguit un breu termini de temps per poder votar.

(votacions)

Sr. secretari si vol procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

24 vots a favor, 3 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

No havent-hi més punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.54h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877